

MUTLULUK YÖNETİMİ

Yılmaz DÜNDAR

MUTLULUK YÖNETİMİ

Yılmaz DÜNDAR

**Ağustos 2016
Ankara**

MUTLULUK YÖNETİMİ

Yılmaz Dündar

Dördüncü baskı

ISBN: 978-605-87210-9-8

Ağustos 2016

Anıt Matbaa İnşaat Gıda San. Tic. Ltd. Şti.
Özveren Sok. No: 37/8 Ankara
Tel: 0312 232 54 77

SUNUŞ

“Mutluluk” yönetilmesi gereken bir durumdur, mutluluk ancak yönetilerek kazanılabilir ve sürdürülebilir hale getirilebilir. İnsanı mutlu edecek yolun başında ise o insanın karar verebilme yeteneği bulunmaktadır. Bu yetenek insanın elinden alındığında mutluluk yolu tıkanır. Mutluluk için yönetilmesi gereken üçlü “akıl, karar, fikir” iken, mutluluğu yok eden üçlü ise, “zan, şüphe ve önyargı”dır. “Akıl, karar ve fikir” üçlüsünü yönetebilen kişi, mevcut olanı, olduğu gibi sevebilmeyi öğrenir ki, bu mutluluk için vazgeçilmezdir. ‘Var’ı olduğu gibi sevebilmek, ancak akıl yoluyla elde edilebilecek bir yetenektir. Bu yetenek kişisel mutluluk için gerekli olduğu gibi, evrensel sevgi ve barışın tesisi için de gereklidir. “Zan, şüphe ve önyargı kısır döngüsü” ise kişide fanatik bakış açısını huy haline getirir. Sonuçta ‘bölücülük’ ve ‘şiddet’ gelişir, böylece mutsuz bir yaşantı kaçınılmaz olur.

Aklı ve onun mekân tuttuğu beyni korumak, var olan özelliklerinin yüksek yetenekleriyle -genlerle- nesillere taşınmasını sağlamak, insanın evrensel sorumluluğudur. Bu durum için alınması gereken önlemlerden birisi de akıllı beslenmek, beslenirken aklı korumak, yani akıl için beslenmektir.

Kitapçıkta “akıl, karar ve fikir” üçlüsünü yöneten karakter *fikir sahibi* olarak, “zan, şüphe ve önyargı” üçlüsüne göre hayat tarzı oluşturan ise *fikir hamalı* olarak tanımlanmıştır.

Yılmaz DÜNDAR

MUTLULUK, RAHATLIK, MEMNUNİYET

İnsanların hemen hepsi bilerek ve planlayarak ya da özel bir plan yapmadan mutlu olmayı hedefler. Fakat küçük bir anket yapsanız göreceksiniz ki, esas hedeflenen mutluluk olmasına rağmen, size mutluluğun ne olduğunu veya ne olursa mutlu olacağını söyleyecek birisine rastlamak çok zordur. Peki, tarif edemediğiniz bir şeye nasıl ulaşabilirsiniz? Tarif edemediğiniz ve tanımadığınız bir şey için nasıl bir plan yapabilirsiniz? Bu durumda, kendinize göre oluşturacağınız gayretlerin sizi umduğunuz mutluluğa kavuşturamayacağı düşüncesindeyim.

Mutluluk arama yolunda, karıştırdığımız veya birbirinin yerine kullandığımız iki olay daha var; *rahatlık* ve *memnuniyet*. Bu bağlamda; “Mutluluk”, “Rahatlık” ve “Memnuniyet” kelimeleriyle etiketlendireceğimiz hallerimizi iyi belirlemeliyiz, bunların farkında olmalıyız.

Yani, aslında adına *rahatlık* diyebileceğimiz bir yaşantı halini mutluluk sanmamalı ve bu kelimeyle etiketlendirmemeliyiz. Aynı şey *memnuniyet* kelimesi için de geçerlidir. Örnekleme yaparsam belki daha kolay anlatırım sanıyorum.

Bir kişi, “Eğer bir otomobil alabilirsek mutlu olacağız” derse ve otomobil sahibi de olursa, bana göre mutlu değil, eskiye göre daha rahat yaşayabilecek demektir. Bir kişi, “Eğer amcamı akşam yemekte görürsem mutlu olacağım.” derse ve amcasını akşam görürse, aslında o bu durumdan memnun olacaktır.

Diyebilirsiniz ki, “Hayat öyle şeylerle karşımızda ki bu detayı düşünürsek ne olur, düşünmesek ne olur?” Hayır, bu yaklaşım doğru değil. *Mutlulukla ilgili detay gibi görünen bu bakış tarzı o kadar önemli ki, incelenmezse hayat daha zorlanacaktır, kesinlikle.*

“Mutluluk hali”ne yukarıdaki bakış açısıyla yaklaşıncı, mutluluğun beyin ile olan yakın ilgisi, hatta bir beyin ürünü olduğu dikkati çekecektir. Bu sebepten, rahatlık ve memnuniyetle karıştırılmayan gerçek mutluluk “akıl” ile ilişkilendirilmelidir.

Kişinin sahip olduğu kadarıyla aklını kullanabilme yeteneği ve aklının ürünlerinin dikkate alındığı bir ortam, o kişinin mutlu olabilmesini başlatacaktır.

İnsanın aklının, en önemli ve o insanı “insan” yapan ürünü “Karar”dır. Akıllı kullanabilme yeteneği sizi korkutmamalıdır.

Akıl kullanılabildiğinde hiç yanlış üretmez; yanlış, aklın yeterince kullanılmaması sonucudur.

Evet, “Karar” dedik. KARAR insanın kendisini insan hissetmesini sağlayan yegane üründür.

Kişinin mutluluk anahtarı “Karar”dır, bu anahtar elinden alınırsa, o insanın mutlu olması engelleniyor demektir.

Evlenmeye karar vermiş ve evlenmiş bir beyefendi ve hanımefendi, evlenmeden önce düşledikleri huzuru evlendikten sonra gerçekleştiremiyorlarsa, konu incelendiğinde görülecektir ki çiftler birlikte olan hayatlarında birbirlerini, “dikkate alınmamak, umursanmamak, önemsenmemek”... gibi iddialarla suçlamaktadırlar. Aslında konuya iyi bakılırsa, bütün bu iddiaların “Karar” ile ilgili olduğu hemen görülecektir. Bu huzursuzluk, karar alamayan, kararı sorulmayan veya kararı önemsenmeyen insanların tavırlarının sonucudur aslında.

Karar yeteneği elinden alınan insan çok lüks bir hayat yaşıyor olsa bile, mutsuzluğa mahkum olduğunu ilan eder.

İnsanın karar yeteneğini kullanabiliyor olması mutluluğun “olmazsa olmaz”ıdır ama yeterli şartı değildir.

İnsanın karar oluşturması dışarı yansıran bir “fikir”e dönüşür, işte dışarı yansıyan bu fikrin sunuluş biçimi mutluluğun derecesini ayarlar.

Bu durumda; mutluluğu rahatlık ve memnuniyet halleriyle karıştırmamak gerekirken,

onun akıl, karar ve fikir ile ilişkilerini de iyi fark etmek gerekmektedir.

Fikir sunuş tarzı, mutluluğa öyle ince ayar yapar ki; çok doğru bir karar, tekniğine uygun sunulmazsa haklı ve doğru içerikli olmasına rağmen böyle bir hamle, mutsuzlukla sonuçlanır.

Aynı doğrunun devamlı aynı yanlış tarzla sunumu, hedef kişi veya kişileri, sunulan doğrudan soğutup uzaklaştırabilir, hatta o doğruya düşman bile yapabilir.

İnsanın çok önemsemesi gerektiğine inandığım “Mutluluk Yönetimi”nin bir hayat tarzı olması gerekmektedir.

Bu amaçla, Mutluluk Yönetimi’ni daha anlaşılır hale getirmek için bir “kıyas” yöntemi uygulayacağız. Çünkü, insan beyninin öğrenme, fark etme, ilişki kurma... gibi işleri yapmasında “kıyas” çok önemli rol oynamaktadır, hatta beyin bu işleri kıyas ile gerçekleştirmektedir.

FIKİR SAHİBİ, FIKİR HAMALI

Yaşadığımız hayatın içinde hemen bulabileceğimiz karakterleri iki ana gruba ayırsak nasıl olur? diye düşünüp, “FIKİR SAHİBİ” ve “FIKİR HAMALI” adlandırmalarını oluşturduk. Bu iki hayat tarzını önce tanımlayıp sonra da bazı özelliklerini kıyaslamaya çalışacağız.

FİKİR SAHİBİ, mutluluğu yönetmeye ve mutluluğu yaşamaya hazır bir hayatı; FİKİR HAMALI ise, mutluluğu hiç tanıyamayacak bir yaşantıyı temsil etmektedir.

Yapacağımız kıyaslamaların kolay izlenebilmesi için her adımı numaralandırmak yararlı olacaktır.

Bu adımları ele alırken ayrıca “A” ve “B” şıkları oluşturacağız. “A” işareti FİKİR SAHİBİNE; “B” ise FİKİR HAMALINA ait davranış biçimlerini anlatmaya çalışacaktır. Aynı numaranın “A” ve “B” şıklarında o özelliğe ait davranışları kıyaslayarak, “Mutluluk Yönetimi” ile ilgili ipuçlarını elde etmenin mümkün olabileceğine inanıyorum.

EVRENSEL DOĞRULAR'I TANIMAK

1.A) Fikir sahibi Evrensel Genel Doğru'larla uyumlu “Doğru”ları kolaylıkla tanır.

Bu sebepten, kendisine ait yanlışları zorlanmadan fark eder ve tespit ettiği yanlış davranışları düzeltme gayreti gösterir. Tanıdığı doğrular kendisinin yanlışlarını da fark etmesine sebep olduğundan, içerisinde doğruları da bulduğu fikirleri duymaktan ve fikir üretenlerden rahatsız olmaz. Fikirlerden beslenen bir felsefeye sahip olduğundan fikir üretimine zemin hazırlar ve yol açar.

1.B) Fikir Sahibi'nin yukarıdaki davranışına karşılık Fikir Hamalı genellikle kendisini “doğru” zanneder.

Fikir hamalı kendi zihninde kendisini “doğru” ilan etmiştir.

Fikir hamalı karakterindeki kişilere yanlışları çoğu kez çok zor fark ettirilir; bazen fark bile edemezler. Bu davranış alışkanlıkları sebebiyle onlar fikir üretenlerden rahatsız olurlar, hatta fikir beyan edenleri “UKALA” olarak görürler.

“VAR”I OLDUĞU GİBİ KABUL

2.A) Fikir sahibi “KABUL” eden insan karakterindedir.

“Kabul”ün iyi anlaşıldıktan sonra uygulanması yararlı olur.

“Kabul” ile ifade edilmek istenen davranış biçimi, *“beni ilgilendirmez, bunu da böyle kabul edeceğiz, çaresiz”* diye düşünen bir bakışla yapılıyorsa; bu durum kabul etmemekten daha tehlikeli bir yaklaşımdır.

Umursamaz tavırla kabul ettiğiniz davranışın sahibi, yanlışını fark ettiğinde, ilgili zamanda kabul edeni bu davranışı yüzünden suçlayacaktır.

Bizim anlatmaya çalıştığımız “kabul”, ilgili tarafından fark edildiğinde, kabul eden kişi şükranla anılır. “Kabul”ü anlama yolunda en önemli ayırıcı özelliklerden birisi budur.

“Kabul”ü bir cümle ile ifade etmeye çalışırsak; “*Var’ı olduğu gibi sevmektir*” diyebiliriz.

Kabulde birisine katlanma ve zorlanma olmamalıdır.

Katlanma, zorlanma ve umursamaz yaklaşımlı kabuller duygusal davranışlardır, görecelidir ve yanlıştır.

“Var’ı olduğu gibi sevmek” şeklindeki yaklaşım bilimsel bir bakış açısidir.

Var’ı olduğu gibi seven karşısındakini değiştirmeye, bir şekle sokmaya veya kendisine benzetmeye çalışmaz, çünkü bunların boş uğraşlar olduğunu bilir.

Yine biliyordur ki; hiç kimse bir başkasını değiştirme gücüne sahip değildir. Kişi ancak kendisini değiştirebilir.

Eğer siz karşınızdakini “olduğu gibi seven” bir bilimsel yaklaşımla onu kabul ederseniz, bu durumda ona değişebilme fırsatı tanırırsınız.

“Var’ı olduğu gibi seven” davranışın en iyi uygulamalarından birisini “toprak”da görebiliriz. Toprak, ektiğiniz tohumları olduğu gibi sever ve kabul eder. Bu kabul, tohuma içerisindeki yetenekleri dışarı çıkarma ve hatta değişebilme fırsatı verir. İnsan ilişkileri de böyledir.

Çocuklarınızı “Var” haliyle seversiniz onlara yeteneklerini ortaya koyabilme, içlerindeki sınırsız gücü kullanabilme ve kendilerini değiştirebilme fırsatı vermiş olursunuz.

Anlatmaya çalıştığımız *bilimsel kabul davranışı*, kişinin çevresindekileri gereksiz yere eleştirmesini hatta suçlamasını da önler. Kişi öncelikle eleştiriyi kendisine yapmanın yararlarını yaşayarak görür.

Birbirine kırılmış karı-koca, ebeveyn-çocuk veya iki dosta yaklaşıp ayrı ayrı düşüncelerini alsanız, neden kırıldıklarını ve dargın olduklarını sorsanız; alacağınız cevaplar çoğunlukla karşısındakini eleştiren, suçlayan ifadeler içerecektir. Küskünlüğün, kırgınlığın kalkması ve tekrar etmemesi için isteğini o kişiye sorsanız, yine çoğunlukla karşısındakinin değişmesini ve bir şeyler yapmasını isteyecektir.

Oysa “Var’ı olduğu gibi seven kabul” ile çiftler birbirine yaklaşırsalar, dostlar bu kabul ile birbirlerini sevseler, karşısındakini suçlama ve onun uyması gereken listeler çıkarmak yerine, kişi kendine döner ve kendisine; “*Bu ilişki ve dostluğun devamı ve huzuru için ben ne yapmalıyım?*” sorusunu sorar, yapılması gerekenler listesini kendisi için çıkarır. İlgili iki taraf da karşısındakini bilerek, kendisine ait yapması gerekenler listesini çıkardığında konu ortadan kalkar.

2.B) Fikir hamalının, açıklamaya çalıştığımız bilimsel “kabul” anlayışı ile yaklaşması hemen hemen mümkün değildir.

Fikir hamalının gayreti karşısındakine kendisini kabul ettirmek içindir. Kendisini kabul

ettirme yolunda o kadar ısrarlıdır ki, kendisine göre kanıtlarla her fırsatta konuyu bu noktaya taşır.

Kendisini doğru ve kabul edilmesi gereken kişi ilan ettiğinden, beklediği kabulü göremediği kişileri anlayışsızlık, bazen akılsızlık ile suçlar ve onlara karşı hırçınlaşır.

DOĞRULARA GÖRE YAŞAMA HEYECANI

3.A) *Fikir sahibi doğruları öğrenirken heyecanlanır, doğrular fikir sahibinin bilimsel manada hayretinin artmasına yol açar.*

Doğruları anlama, bulma, öğrenme ve sonuçta, hayrete dalma hali onda birbirini teşvik eden unsurlara dönüşür.

Fikir sahibi doğruları, yalnızca bilmek için değil; özellikle o doğrulara göre hayat oluşturmak için öğrenmek ister.

Günümüzde önemli olan kriter artık, “bilmek” değildir.

Bilgiye ulaşma işlevini teknolojik gelişmeler o kadar kolaylaştırmış ve ucuzlatmıştır ki bir çok bilgiyi beyinde bulundurmak önemli bir kriter olmaktan çıkmıştır.

Bu gerçeği fark ederek bilgiye ulaşma yöntemlerini öğrenmeyi ve kullanabilmeyi hızla geliştirmek gerekir, bu konudaki evrensel kullanım dillerine hakim olmak gerekir.

Bütün bu sebepler yüzünden günümüzün önemlilik kriteri gelişme göstermiş; bilimsel doğrulara ayak uyduramamak, bu doğruları hayata katamamak zayıflık ve zaaf olarak görülmeye başlanmıştır; bilimsel doğrulara uyum ise övülen davranış olmuştur.

3.B) Fikir hamalına göre ise, doğruları bilmek, sorulunca söylemek yeterlidir; bu doğruları yaşantıya çevirmek çok önemli değildir.

Bu nedenle fikir hamalı; “Elimde değil”, “Ben de böyleyim”, “Can çıkar huy çıkmaz”... gibi yanlış sığınma yollarıyla haklı olduğunu ortaya koymaya çalışır.

Böyle kişilerin doğru adına söyledikleriyle, yaşarken uyguladıkları uyumlu olmaz.

Bunu fark eder ve kendisine söyleyecek olursanız; size, “Sen hocanın dediğini yap, yaptığını yapma” diye bir cevap verebilir.

Bu konuda çok sık rastlanan bir fikir hamalı davranış biçimi ile devam edelim:

Onu nutuklarında, sohbetlerinde, yazılarında çok demokrat, sosyal adalete inanmış, insan haklarına saygılı, çevreyi korumacı görürsünüz. Ama bu kişinin aile ilişkilerine, patron veya amirise iş arkadaşlarıyla ilişkilerine bakıyorsunuz karşınıza yasakçı ve baskıcı, yani faşist bir davranış çıkıyor. Yine aynı kişinin heveslerini, harcamalarını, gelecek ideallerini

gözlemliyorsunuz, bu kez de karşınıza acımasız bir kapitalist çıkıyor.

Sonuç; konuşurken demokrat, davranırken faşist, harcarken kapitalist bir insan.

Tam bir fikir hamalı değil mi?

Yukarıdaki açıklamaların anlaşılmasına kolaylık sağlamak amacıyla iki düşünürden örnek vermek istiyorum.

William Hersey DEWIS, iki farklı insan davranışını kıyaslarken şöyle söyler:

“O insan ki KARAKTER oluşturmak ister. Karakter insanı mutlu veya mutsuz yapar. Karakter, meleklerin ALLAH huzurunda o insan için söyleyeceği şeylerdir.

Diğer insan tipi ise İTİBAR oluşturmak ister. İtibar, insanı zengin veya fakir yapar. İtibar insanların, senin için, mezar taşına kazıyacaklarıdır.”

TOLSTOY ise, konuyu çok anlamlı bir formülle ortaya koyuyor:

“İnsanoğlunun değeri bir kesirle ifade edilecek olursa; kesrin payı insanın gerçek kişiliğini yani KARAKTER’i gösterir. Paydası da kendisini ne zannettiğini yani İTİBAR’ı ifade eder. Payda büyüdükçe kesrin değeri küçülür.”

Anlıyoruz ki kesrin payının büyümesi, kişinin Mutluluk Yönetimi’nde başarılı olmasına büyük katlı sağlayacak ve işi kolaylaştıracaktır.

SİSTEMİ SORGULAYANLAR

4.A) *Fikir sahibinin sunduğu fikirler incelendiğinde, sorgulamasının genellikle sistemler üzerine olduğu görülür.*

Fikir sahibinin daima anlamaya çalıştığı ve sorguladığı olgunun “sistem” olduğu dikkati çeker. Bu sebepten fikir sahipleri olayları incelerken hemen öncelikle, “kim hatalı?” sorusuyla değil, “neyin hatalı?” olduğu sorusuyla konuya yaklaşırlar.

4.B) *Fikir hamalının fikirlerinin detayında veya perde arkasında ise çoğu kere insanları bulursunuz.*

Sistemi değil, insanları sorgulamak ve bu sorgu üzerinden fikir üretmek fikir hamalının bakış açısıdır. Bu sebepten, yanlışların araştırılmasında ve düzeltilmesinde hemen “kim hatalı?” sorusu ile işe başlarlar.

DAYANDIĞI VERİ TABANI

5.A) *Fikir sahipleri savlarını sağlam verilere dayandırır, yani kararlarını oluşturan veri tabanı bilimsel özelliktedir.*

Fikir sahipleri duygusal anlarında mümkün olduğunca karar oluşturmaktan kaçınırlar.

Karşısındakiler ona duygusal anlamda kararlarla yaklaştıklarında, bu kararlar ister çok iltifat içerikli olsun, ister hakaret içerikli olsun,

dikkate almazlar; insanlara, bu duygusal kaynaklı konulara ve fikirlere göre davranmazlar.

Fikir sahibinin davranışları, kendisinin bilimsel veri tabanına göre oluşturduğu fikirlerden kaynaklanır.

Mutluluk Yönetimi konusuna giriş yaparken, karar ve fikrin, özellikle de fikir sunuşunun öneminden söz ettik. Şimdi konu “karar” ile yakından ilgili hale gelmişken, karar hakkında biraz daha açıklama yapmanın yararlı olacağını düşünüyorum.

- ***Öncelikle bilinmelidir ki “iyi olmayan bir karar” bile kararsızlıktan iyidir.***

Osmanlı padişahlarından Yavuz Sultan Selim, “Cesaret insanı zafere, kararsızlık tehlikeye, korkaklık ölüme götürür” demekle, bir padişah deneyimiyle kararsızlığın olumsuzluğunu ortaya koymaktadır.

- ***Her “karar” kendine özgü bir “risk” taşır.***

İnsanların bazıları bu riskleri düşünerek ve risklerden çekinerek karar vermekten korkarlar; böylece kararsızlığın tehlikesini yaşarlar.

Bilinmelidir ki “risk” yönetilebilen bir olgudur.

Yönetebildiğimiz olaylardan çekinmek ve korkmak doğru olmaz. Yönetebilmek demek, kumanda bizde demektir.

“Karar” bir risk içermesine karşın, kararsızlık “belirsizlik” oluşturur, belirsizliğe yol açar.

Dikkat edin, belirsizlik yönetilebilen bir şey değildir, belirsizliği yönetemezsiniz.

Yönetemediğiniz şeyden korkabilir, çekinebilirsiniz; çünkü, kumanda sizde değildir.

- ***“Risk”i yönettiğiniz süreç içerisinde siz bu yönetimi yaparken, farkına varmasanız da “sorumluluk” yüklenirsiniz; sorumluluk duygunuz kuvvetlenir.***
- ***Oysa “belirsizlik” yaşıyorsanız, bu dönem size “sorumsuzluk” hali kazandırır.***

SORUMLULUK, yaptıklarınız veya yapamadıklarınızdan “hesap verme” durumu olarak tanımlanır.

Bu noktada, üstün bir vasıf olan sorumluluk duygusunu iki gruba ayırmak mümkündür:

- *Birisi, dışınızdaki bir mekanizma veya kişiye hesap verme durumudur.*
- *Diğeri, dışınızdaki bir şeye değil de, bizzat kendinize hesap verebilme yeteneğidir.*

İnsanın kendisiyle hesaplaşabilmesi sonucu oluşan sorumluluk en güzelidir ve mükemmel bir davranış biçimidir; çünkü, kendinizi kandırabilmeniz mümkün değildir.

Dışındaki bir mekanizma veya kişiye hesap verebilmeyi sorumluluk için yeterli gören bir bakış açısı, dışındakilere yanlış doğru gösterebilir.

Dikkat edin, fikir sahibini hesaba çekmeye kendisi yeter.

Karar ve kararsızlık kıyaslamasını formüleştirerek şöyle özetleyelim:

Karar+Risk Yönetimi + Sorumluluk = **BAŞARI**
Kararsızlık+Belirsizlik+Sorumsuzluk=**ANLAMSIZLIK**

KARARIN KOŞULLARI

Karar'ın iki önemli koşulu vardır. Karar;

- Zamanında verilmelidir ve
- Doğru olmalıdır.

KARARIN BESİNİ: ENFORMASYON

Karar'ın bir de gıdası vardır. Onu güçlendiren besin kaynağı karar verme sürecine bilgi enformasyonunun sağlanmasıdır.

Vereceğiniz her kararda, hayatınızın her halinde, *karara bilgi desteği* sağlamak önemlidir. Günlük hayatta biz buna, “*şu konuyu sizinle istişare etmek isterdim*” diye yaklaşıyoruz.

Fikir sahibinin her işi istişareyledir.

Kendinizi, ailenizi, apartmanınızı, mahallenizi, şehrinizi veya ülkenizi yönetiyorken de aynıdır; istişare kuralı değişmez.

KARARIN SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİ

Alınan kararların istikrarlı devamlılığına, “kararın sürdürülebilirliği” diyebiliriz.

Bazı insanlar kararlarından dönmeyi ar me-selesi haline getirirler ve “Bir kez öyle söyle-

dim, artık dönemem” diyerek, konuyu mertlik veya dürüstlük haline dönüştürürler.

Karardaki bu direnme bir “inat” sonucu ise, bizim anlatmaya çalıştığımız kararın istikrarı, kararın sürdürülebilirliği bu değildir.

Bu noktadaki “inat” duygusal bir yaklaşımdır. Biz zaten karardan *duygusallığı* kaldırmak arzusundayız.

Alınan kararın veri tabanı incelendiğinde, yani bizi o karara götüren dayanaklar gözden geçirildiğinde, bu dayanaklar duygular ise, bu yolla oluşan karar sürdürülebilir olamaz, hatta çoğu kere doğru da olamaz.

Kararın dayanakları bilimsel verilerden oluşuyor ve bir düşünce, bir tefekkür barındırıyor, böyle kararlar sürdürülebilir özellikte olurlar.

KARARIN EVRENSELLİĞİ

Kararlarımıza “evrensel özellik” kazandırma-
mız da mümkündür. Kararın evrenselliği, Mut-
luluk Yönetimi’nizde medeniyet standartlarını-
zı yükseltmenize yol açar.

Bunun üç adımı şöyledir:

- *Karar almak istediğiniz konuda, dünyanın ulaştığı bilimsel noktada ne düşündüğünü, o konuyla ilgili dünyanın deneyimlerinin neler olduğunu öğrenerek bir kanaate varmak evrenselleşmede birinci adımdır.*

Günümüzde gelişen *bilişim teknolojileri* hayatın içine tüm kolaylıklarıyla girmiş olduğundan bu birinci adımı gerçekleştirmek artık, ulaşılmaz değildir.

- *Bundan sonra atılması gereken adım, bir bahane üretmeden, sahip olduğunuz imkanlar çerçevesinde mutlak bir çözüm kararı oluşturmaktır.*

Bütün bunlara, “*Global düşün, yerel çöz*” diyebiliriz.

Kararın evrenselliğinin üçüncü adımına geldik. Bu adım aslında *önemli bir hedefin kararıdır*.

Bu hedefin bilincinde olunmazsa *yerellikten kurtulmak* mümkün olmaz.

- *Bu son adımda dikkat edilecek husus; yerelleşmeden ama yerelden başlayarak evrenselleşmektir.*

Böylece; “*Canım bu da idare ediyor; fazlası gerekmez*” diyen yanlış bakıştan, kararları kurabiliriz.

GERÇEK MANADA KUTSAL

Gerçek manada kutsal, bilim ve hürriyetin birleştiği noktadır. İşte, kararların kutsallığında da bu tanımdan yararlanarak hareket etmek gerekir.

Hür iradeyle ve ön yargılardan arınarak verilen karar kutsaldır.

Ön yargılarından insan iki türlü arınır:

- *Birincisi; yeni ön yargılar edinerek, eskileri terk edebilir ve bu terk ile arındığını sanır.*
- *İkincisi ve doğrusu; ön yargıların yerine bilimi hâkim kılmakla olur.*

Terk etmeyi bilim ile bilim uğruna ve bilime göre yaparsanız ön yargılarınızdan sürdürülebilir şekilde arınırsınız.

Aslında ön yargılardan bu yolla arınma, hürriyet'i yanında getirir.

Bu bahsettiğimiz kutsal kararların oluşturacağı hayat da kutsal olur.

KARARIN DEMOKRASİSİ

Bilim ve hürriyet birlikte hayatı oluşturduklarında, tabular ve ön yargılar o ortamda kendilerine yer bulamazlar, böylece; kararlar ve hayatlar kutsallaşırlar.

Bu kutsallığın sürdürülebilirliği, kararların demokrasisiyle mümkündür. Kararların demokrasisi şu üç kuralın hayata geçirilmesini gerektirir:

- *Bu kurallardan birincisi, karar oluşturulmak istenen konuyu ilgilendiren hedef kitlenin, doğru yönde bilgilendirilmesi ve bilinçlendirilmesidir.*

Böyle bir karar ailenizi ilgilendiriyorsa, hedef kitle ailenizdir. Toplumun en küçük ünitesi olan aileden başlayarak millet ünitesine kadar

kural geçerlidir. Ülke genelinde hayat tarzı haline getirilmek istenen bir konu varsa, onun öncelikle aile içerisinde halledilmiş olması hedeflenmelidir.

Özellikle *demokrasi, insan hakları ve çevre korumacılığı* gibi konular aile içerisinde, yani aile bireyleri arasında yaşanabiliyor olmalıdır.

Hedef ailedir, çözüm yeri de ailedir.

BİLGİLENDİRME ve BİLİNÇLENDİRME

“Bilgilendirme ve Bilinçlendirme” günümüzün, geç kalınmadan umursanması gereken bir konusudur.

Kurum ve kuruluşların aldıkları kararlarla ilgili, kararlar alınmadan önce faaliyete geçen ve hedef kitleyi bilgilendiren, bilinçlendiren birimlerinin olması, demokrasi adına çok güzel örnek oluşturacaktır.

Hedef kitlenin bilgilendirilmesi ve bilinçlendirilmesi, ayıp olmasın diye gerçekleştirilen bir aktivite değildir; kararların demokrasisini gerçekleştirmeden önce tamamlanması gereken bir alt yapıdır. Çünkü:

- *Kararın demokrasisinin ikinci kuralı; hedef kitlenin karar sürecine ve özellikle kararın alınması anına demokratik ortamda katılımının sağlanmasıdır.*

Hedef kitlenin kararlara katılımından istenen verimin ve kararların doğruluğunun elde

edilebilmesi, hedef kitlenin konuyla ilgili olarak doğru yönde bilgilendirilmesi ve bilinçlendirilmesiyle çok yakından ilişkilidir. Ancak kararın demokrasisinin tamamlanması, üçüncü kuralın yerine getirilmesiyle olur.

- *Üçüncü kural; alınan kararların gerektirdiği sorumlulukların belirlenmesi, ilgili taraflarca paylaşılması ve belirlenen sorumluluklara denk gelen yetkilerin de verilmesidir.*

KARARIN İSABETLİLİĞİ ve GÜCÜ

Kararın isabetliliği ve gücü, oluşturmakta ortaklaşan beyin sayısı ile doğru orantılıdır.

İki beyin bir beyinden, üç beyin iki beyinden... daima güçlüdür ve daha üstün ürünler ortaya koyar.

Burada anlatmak istediğimiz, “Beyinlerin yan yana durması yeterlidir” demek değildir; beyinlerin birbirlerini tamamlayabilen ve birbirlerinden ilham alarak birlikte düşünebilen, fikir oluşturabilen bir çalışma sergilemeleridir.

Çağımızın yakın gelecekteki en büyük gücü, birlikte çalışmayı öğrenmiş bireylerin oluşturacağı potansiyel olacaktır.

Teknolojik bazı ürünlerle karşılaşan insanlar, o ürünleri kullanmakta ve mekanizmalarını çözmekte zorlanınca, hatta bu zorluğu aşmak amacıyla kurslar alınca, beynin bu ürünü nasıl düşünüp ürettiğine hayret ederler. Böyle

ürünler birbirlerine entegre olmuş beyinlerin çalışmaları sonucu ortaya çıkarlar.

Beyinlerin birlikteliklerinin sınırsız güçleri, insanları ekip çalışmasına yöneltmiştir.

Ekip çalışmasının bir alışkanlık haline gelmesi gereken bir beyin faaliyeti olduğunu göz ardı etmemek gerekir. Ancak, emir vererek ekip çalışması yaptırılamayacağı da iyi bilinmelidir.

“Benim sözümünden çıkmaz, öl desem ölür” yaklaşımıyla yan yana getirilen insanların oluşturacağı kalabalık, burada söz konusu olan ekip çalışması ile kastedilen şey değildir.

İnsanın, kendisinden daha yeteneklileri de ekibine alabilmesi ve onların beyinlerine hürriyet tanıması önemli bir meziyettir.

Yapılan işlerin veya elde dilen ürünlerin bir ekip çalışması sonucu olup olmadığını basit bir soru ile anlayabilmek mümkündür:

“Hayır, bunu yalnız üretemezdim” cevabının verilebilmesi, işin konusu ne olursa olsun, o çalışmada bir ekibin varlığını gösterir.

Ekip çalışmasıyla, tek başına elde edilenden daha ileri bir ürün elde edilir. Ekip çalışması olan üründeki orijinallik, üstünlük ve farklılık bir müzik orkestrasının çeşitli enstrümanlarının birlikte, bir yöntemle ortaya çıkardıkları bir müzik eseri gibidir.

Ekip çalışmasını fark eden beyinler, bu çalışma ortamından ve eserlerinden büyük haz

alırlar. Bu beyin hazzı, ekip çalışmasını kamçılayan önemli bir unsurdur.

Beyinler, ortaklaşan beyinin gücünü ve hazzını bilirlerse, bir ekip çalışmasının paydaşı olabilmek için telaşlanır ve heyecanlanırlar.

Beyinlerin birleşmekten ve birlikte üretmekten aldıkları hazzın kaynağı, beyinlerin bölücülüğü sevmeyen bir bilimsel alt yapılarının olmasındandır. Bu sebepten; evrensel sevgi ve barış, önyargılarından arınmış ve bölücülüğe karşı özellikteki bilimsel alt yapısına kavuşmuş beyinlerin özlemidir.

Özellikle çocuklarımızı yetiştirirken, gençlerimize imkanlar tanırken, onların beyinlerini ekip çalışmalarına hazırlamış olmalarını sağlayacak eğitim politikalarını acilen ve öncelikle uygulamaya koymak gerekir.

Ülkelerin bazı sorunları çözülemez özellik kazanıyorsa, çözüm yolları yukarıdaki açıklamalar dikkate alınarak gözden geçirilmelidir.

Bazı sorunların oluşumu, üyeleri birbirinden habersiz de olsa bir ekip çalışması sonucudur. Çözüm yolu da ekip çalışmasıyla bulunmalıdır. Çözülmesi gereken konu birçok beyinin ürünü ise, çözüm bir beyinle üretilemez.

KARAR OLUŞTURMAK, KARAR ALMAK

Önemli kararların alındığı noktalarda yetkili olan üst düzey görevliler, *kararların oluşturulması ve kararların alınması* olgularının

birbirinden farklı süreçler olduğunu iyi ayırt etmelidirler. Karar alma yetkisine sahip olmak, karar oluşturmak da sanılmamalıdır.

Karar oluşturmak ve *karar almak* çok farklı yetenekleri ve farklı süreçleri gerektiren iki farklı olay olarak ele alınmalıdır.

Karar oluşturanların, karar alma yeteneği olmayabilir. **Karar oluşturmak**, multidisipliner ve interdisipliner özellikte bilimsel bilgi akışı içerikli ekip çalışmasını gerektirir.

Karar almak, müteşebbis ruh, risk yüklenbilme cesareti ve kararlı iş takibini gerektirir.

Karar alma yetkisine sahip olanların, bu yetkinin gücünden aldıkları güven ve dokunulmazlıkla “*Ben bilirim, ben haklıyım, ben akıllıyım*” diyerek konulara yaklaşmaları önlenmesi çoğu kez imkansız olan tehlikeli bir yönetim tarzıdır.

- Karar alıcı kişi yetkilerini ve imkanlarını;
- karar oluşturucu bir ekip kurabilmekte,
 - ekibe hür ve demokratik çalışma ortamı sağlamakta,
 - karar sürecine gereken bilgi akışının kullanılabilir bilgiler olarak sağlanmasında
- kullanırsa, alacağı kararların isabetliliği ve gücü artar.

Karar oluşturunların görevi, karar alıcılar için gerçekleştirdikleri ekip çalışması sonucu alternatifli ve projeksiyonlu kararları hazırla-

mak ve sunmaktır. Bu hazırlıktan sonra karar oluşturunucuların görevi tamamlanır.

Sunulan *alternatifler* arasından asıl kararın; seçilebilmesi, uygulanabilmesi, izlenebilmesi ve sonuçlandırılabilmesi ise karar alıcıların işidir ve onların yetenekleriyle çok yakın ilişkilidir.

ZANLARLA DAVRANMAK VE YAŞAMAK

5.B) Fikir hamalının yaşantısında zanlarla hareket alışkanlık olmuştur.

Fikir sahibinin kararlarının, bilimsel özellikte veri tabanına dayandığını ifade etmiş-tik.

Fikir hamalının fikirleri ve kararları, çoğu kere zannardan kaynak alır. Bilime önem veren bir yapıda bile olsa davranışlarını zannlarından kurtaramaz.

Bir fikir hamalı eğer özür dileme meziyetine sahipse, “Öyle zannetmiştim, kusura bakmayın” cümlesini çok kullanır.

Duygusal anlarında, daha sonra çoğunlukla pişman olmasına rağmen, kararlar alır; romantiklik, hırs, nefret, kin, acıma, sevinç halleri karar ve fikirlerinin oluşumuna büyük katkı sağlar.

İnsana yakışmayan bu davranışların kökenleri incelendiğinde karşınıza yine zanlar çıkar.

Zanlar genellikle insanların heyecanlarını daha çok kamçılar. Eğer böyleyse; o insan, ön

yargıları ile davranmaktan kendisini alamaz. Ön yargılar kesinlikle bilimden beslenmez. Ön yargıları zanlar besler ve onları vazgeçilmez huylar haline getirir.

Fikir hamalının yakın çevresindekilerle çok sıkça yaşadığı kırgınlık ve küskünlüklerin çoğu zanlara dayanır.

Unutmamak gerekir ki; ilim insanı hakikate, zan ise felakete götürür.

ANLAMAK İÇİN DİNLEMELİK

6.A) Fikir sahibi iyi bir dinleyicidir, konuştuğu veya dinlediği kişinin yüzüne bakmaya özen gösterir.

Fikir sahibi karşısındakini anlamak için dinler, dinliyor görünmek nezaketi için değil.

Fikir sahibi için olumlu iletişimler kurmak çok önemlidir.

İletişimi sağlayacak ilk önemli adım, karşınızdakini anlamanızdır, anlama gayret ve niyetinizin anlaşılmasıdır.

Fikirlerinizin bir yerlerinde karşınızdakilerle buluşmak istiyorsanız, öncelikle karşınızdakini anlamalısınız.

Yalnızca dinlemekle bile karşınızdakine yararlı olabilirsiniz.

Eğer kişiyi iki üç kez dinleyebilirsiniz, onun tüm yüklü duygularını tahliye etmiş olursunuz.

6.B) Fikir hamalı ise, hep kendisinin dinlenilmesini ister.

Başkasının konuşmasına çok fazla tahammül edemez. Eğer dinlemek zorunda kalırsa, karşısındakinin yüzüne bakmakta zorlanır; konuşma bitsin diye beklerken, yanındaki bir şeylerle oyalanır. Böyle davranıyor olmasına karşın, kendisinin dinlenilmemesine dayanamaz; bazen bunu kendisine hakaret kabul ettiğini belirten hırçın davranışlar da gösterir.

Ayrıca yetki, makam veya güç sahibiyse fikir hamallığı karakterini kat kat artırarak sergiler.

GÜVENİLSİN İSTİYORSANIZ GÜVENMELİSİNİZ

7.A) Fikir sahibi insanlara güvenir, planlarını bu güven üzerine bina eder.

Fikir sahibinin bu güveni, saflık ve bir şey anlamazlık manasında değildir.

Var'ı olduğu gibi seven anlayışla, insanlara yaklaştığı “kabul” duygusuyla gelen güven, fikir sahibinin kararlarını etkileyen önemli bir unsurdur.

Pestalozzi, “Sevgi sevgiden başka bir şeyle, güven güvenden başka bir şeyle uyandırılmamıştır” diyerek, sevgi ve güven oluşturma yolunun, öncelikle sizin sevgi ve güven göstermenizden geçtiğini belirtmiştir. Güvenilsin istiyorsanız, önce siz güveneceksiniz; sevilmek istiyorsanız, önce siz seveceksiniz.

7.B) Fikir hamalı genellikle kimseye güvenemez, işlerini şüphe üzerine bina eder.

Oysa, şüphe tehdit getirir. Böylece başkaldırı körüklenir ve sistem çalışamaz hale gelir.

“Zan, şüphe, ön yargı” üçlüsü birbirlerinin oluşumuna yol açan, birbirlerinin artmasına sebep olan hallerdir.

Zan, şüphe, ön yargı üçlüsü ile kararlar oluşturanların en yakınlarından başlayarak, ilişkide olduklarıyla sürekli bir sürtüşme içerisinde olması kaçınılmazdır.

HER İNSAN AYRI BİR İLHAM KAYNAĞIDIR

8.A) Fikir sahibi için her insan ayrı bir dünya, ayrı bir kütüphanedir.

Fikir sahibi, insanları danışılacak birileri olarak görür.

İnsanların fikirlerinden ilham alarak, yeni ve orjinal fikirlere ulaşmak mümkündür; bu sebepten, her insan ilham kaynağı olarak ayrı bir değerdir. Bu kaynağın kurutulmaması gerekir.

8.B) Fikir hamalına göre insanlar disipline edilmesi gereken birileridir.

İnsanlara böyle yaklaşan fikir hamalları, övgülerini, iltifatlarını bile yukarıdan bakan bir tavırla yaparlar.

Fikir hamalına göre insanlar fikir kaynağı değil, sorun kaynağıdır; bu yüzden, “senin so-

runun...” gibi ifadelerle başlayan cümlelerle çevrelerine bir psikolog gibi davranırlar.

EMPATİ UZLAŞMAYI GETİRİR

9.A) Fikir sahibi konulara karşısındakinin gözüyle bakarak yaklaşmayı bilir; bu davranış fikir sahibine zor gelmez.

Bu sebepten, fikir sahibinin en önemli me-
ziyetlerinden birisi uzlaşmaktır.

Sonucunda, uzlaşma ve asgari müşterek-
lerde buluşarak yeni hayat tarzları geliştirmek
bulununca, tartışmak da çok hayırlı bir iş olur.

**9.B) Fikir hamalı konuşulan veya incele-
nen konularda herkesin kendi gözüyle bak-
masını ister ve bunu da bekler. Kendi gözüyle
bakamayanları işi kavrayamamak ve anla-
yamamakla suçlar.**

Fikir hamalı hemen hemen her konuda
“Haklıyım ve akıllıyım; ben bilirim” diye dü-
şündüğünden karşısındakilerin de ancak ken-
di gözüyle bakarlarsa doğruyu bulacaklarını
düşünür.

Kendisini hep haklı ve doğru sanmasıdır ki,
onun başkalarının gözüyle bakmasını engeller.

Bu kişide ayrıca bir “güç” de varsa, çevre-
sinde gerçek olmayan dostları vardır, menfaat
ilişkileri bozulmasın diye ona hep “evet” der-
ler; o da bu “evet” diyen ve gerçek dost olma-
yanları daha çok sever.

HAYATA DAİR HÜZÜN ve KORKU

10.A) Fikir sahibi, hayata dair ne bir hü- zün, ne bir korku duyar.

“Hüzün” geçmişin ifadesidir. Yaşamış olduklarınızın geçmeyen üzüntüleri sizde hü-
zün halini oluşturur.

Hüzün halinin yaşantı haline gelmesi, yaşa-
nacak yeni günleri, yeni kararları ve yeni fikir-
leri hep olumsuz etkileyecektir.

Fikir sahibi geçmiş zihninde sürekli yaşama
yerine, geçmişten dersler çıkarmayı öğrenir.

Fikir sahibinin kendi yaşadıkları ve diğer
insanların yaşadıkları yararlanılması gereken
önemli bir deneyim kitabıdır. Önemli olan, bu
deneyim kitabını iyi okuyabilmek ve iyi değer-
lendirebilmektir.

Fikir sahibi yaşananları hü-
zne çevirecek olan “keşke” kelimesini anlamsız bulur; çünkü,
olaylara geçmiş geri getiremeyeceği ve müda-
hale edemeyeceği bilinciyle yaklaşır.

“Korku” ise geleceğin ifadesidir.

Fikir sahibi gelecek için hep ümitlidir; bu
yüzden, kaybolmayan bir umut taşır. Bu umut,
onun gelecekte korkmasını önler. Fikir sahi-
binin tükenmeyen umudu daima bir hedefi-
nin bulunmasındandır.

Fikir sahibi hayatının önceliklerini belirle-
miş ve bu önceliklerine göre, günlük yaşantı-
sının içerisine hedefler yaymıştır.

Fikir sahibinin önemli özelliklerinden birisi, şu an meşgul olduğu şeylerdir.

Fikir sahibi şu an; geçmişten aldığı veya edindiği deneyimler ile gelecekle ilgili hedeflerine ait umutları ışığında mutlaka bir eylemle meşguldür.

Fikir sahibi deneyimlerini ve hedeflerini hayatına katma arzusu ile eylemler planlar.

Deneyimleri, hedefleri, umutları ve öncelikleri fikir sahibinin zamanını yönetmesini de gerektirir.

10.B) Buna mukabil, fikir hamalı tedirgin yaşar, tedirgin yaşamak onun için bir alışkanlık halini almıştır.

Fikir hamalındaki tedirgin yaşantının temellerinde geçmiş ve gelecekle ilgili öğeler vardır. Geçmiş olayların izi, fikir hamalında duygusal davranışları hayata hakim kılar.

Fikir hamalını ele veren en önemli davranışlarından birisi geçmiş olaylarla ilgili “kin” duygusudur, bazen bu “kin” bütün davranışlarına yansır. “Ağzınla kuş tutsan, bana yaranamazsın artık.” diyerek de “kin”deki inadını belirtir.

Geçmişle ilgili hüznün halleri ise onda gelecekle ilgili tedirgin davranışlara yol açar.

Fikir hamalının gelecekle ilgili plan ve hedefleri genellikle *zan*, *şüphe* ve *önyargı* üçlüsünden kurtulamadığı için gelecek düşüncesi, fikir hamalında korku, endişe ve yeni şüpheler

oluşturur. Fikir hamalı bütün bunlar yüzünden şu anından emin olamaz ve tedirgindir.

Planladığı eylemlerle, çoğunlukla zamanını da boşa harcar. Yaşadığı tedirgin hal, fikir hamalının zamanını yönetmesini engeller.

ŞEFFAF DÜŞÜNMEK, ŞEFFAF YAŞAMAK

11.A) Fikir sahibinin beyninin perdeleri insanlara açıktır, yani şeffaf yaşamayı prensip edinmiştir.

Konunun ilgilisi fikir sahibinin düşüncelerine güvenir, bir gizlilik hissetmez.

Fikir sahibinin bu şeffaf düşünce tarzı ve davranışı konunun ilgisini zan'dan kurtarır; böylece, *zan-şüphe-önyargı üçlüsünün* döngü zinciri kırılmış olur.

11.B) Fikir hamalına gizlilik, rahatlık verir.

Fikir hamalı bazı şeyleri gizli düşünür, planlar ve uygularsa güçlü olacağını sanır.

Söz konusu gizlilik, konunun ilgisinin bilmesi gerekenler manasıdır. Konunun ilgilisi bilmesi gerekenleri, hakkı olduğu halde normal şartlarda elde edemiyorsa “zan” tuzacağına düşebilir.

Bu tür sebepler yüzünden bir insan, *zan-şüphe-ön yargı üçlüsünün* döngüsüne kapılsa ve karşısındaki de gizlilik sevdalı bir fikir hamalı ise, bu ikilinin ilişkisini ve sonuçlarını tahmin etmek zor olmaz.

Fikir hamalının beyin perdelerinin gerisi fark edilir de konu kendisine sorulursa, “Şimdi bunun sırası değil...” gibi gerekçelerle konudan kaçtığını görürsünüz.

FIKİR SUNUŞ TARZI

12.A) Fikir sahiplerinin en hassas ve dikkatli oldukları anları fikirlerini sundukları anlarıdır.

Fikir sahipleri için insan ilişkileri, en üst düzeyde önemsenmesi gereken bir konudur.

İnsanlar karşılaştıkları fikirlerdeki manadan önce, o fikrin kendilerine geliş yöntem ve biçimine bakarak bir tavır oluştururlar. Oluşacak bu tavrın olumluluk derecesi, ilişkilerin memnuniyet derecesini çok yakından ilgilendirir.

Konunun uzmanları, sükunetle ifade edilen gerçeklerin, insanların fikirlerini değiştirmelerinde tehdit ve güç kullanımından daha etkili olduğunu belirtmektedirler.

Fikir sahipleri ayrıca, yapılmasını planladıkları bir işin, “nasıl yaptırılacağı”nı değil, *nasıl yapılacağını* düşünen bir yapı sergilerler.

Bir işin *nasıl yapılacağını* içinde yetki ve sorumlulukların paylaşıldığı, şeffaf, bilgi-beceri hiyerarşisine dayalı bir ekip çalışması bulunurken; işin *nasıl yaptırılacağı* ise, emir, hile, tehdit, çalışanı ve başarıyı işin sonunda umursamamak... gibi unsurlardan birini veya bir kaçını içerir.

Fikir sahipleri fikirlerini açıklayıcı sunarlar.

Karşılarındakileri ikna etmeleri gereken bir konu varsa, ikna edinceye kadar nazik ve sabırlıdır.

Fikir sahiplerinin hayat tarzı haline getirdikleri bir davranış da şöyledir:

- Ne söyleyeceklerse başarabildikleri en güzelikle söylemek,
- Ne yapıyorlarsa mümkün olduğunca estetik bir yumuşaklıkta yapmak.

Bütün bunları yaparken fikir sahibi *aferin* veya *takdir* almak arzusuyla yapmaz, kesinlikle bu davranışlarının bir karşılığını da beklemeyiz; normal insanın böyle olması gerektiğine inanır.

Kendilerini oldukça iyi geliştirmeyi başarmış fikir sahipleri;

- Önlerindeki konu ne, kişi kim olursa olsun *kızmazlar*;
- Birilerini bilerek, planlayarak veya davranışlarıyla *kızdırmazlar*;
- İnsanların onurunu o kadar önemserler ki kimseyi *kırmazlar*;
- “Var”ı olduğu gibi zorlanmadan sevmeyi başardıkları için kimseye *kırılmazlar*.

Ulaşılan bu güzel noktayı **Dört “K” Faktörü** diye simgeleştirmek mümkündür:

- Kızma
- Kızdırma

- Kırma
- Kırılma

DİKTE ETTİREN YAŞAM TARZI

12.B) Fikir hamalları fikirlerini dikte ettirircesine sunarlar.

Onların normal konuşmaları bile dikte ettiren bir ses tonuyladır. Bu ses tonunun altındaki gerçek, insanlara doğruyu öğretmek gibi bir görevleri olduğunu sanmalarıdır.

Bu yüzünden hep birilerini beğenmeme ve değiştirme gayreti içerisindeyler.

Hiç kimse bir başkasını yeniden biçimlendirme kudretine sahip değildir.

Ancak karşınızdakini olduğu gibi sevip, kabul edip, beğenmekle ona kendisini değiştirebilme gücünü verirsiniz.

İnsanlara değişebilme arzusu ve gücü kazandırabilmek çok önemlidir; çünkü insan ancak kendisini değiştirebilir.

Başkasını asla değiştiremezsiniz!

Fikir hamalının dikte ettiren edası, söyledikleri çok doğru fikir ve öneriler olsa da, insanlarda olumlu etkiler yapmaz.

Anne ve babaların çocuklarına doğruları anlatamama sebeplerinden birisi, bu tür fikir hamalı davranışıdır.

Fikir hamalları insanların davranışlarını gözlemeyi, oralardan manalar çıkarmayı da önemserler.

Planlarını zanları üzerine bina ettikleri için kendileri için gerekli olan zanları edinebilmek amacıyla birilerini gözetlerler veya başkalarına birilerini gözetletirler.

Bir çok konuda, insanlarla yüz yüze görüşebilme cesaretini kendilerinde bulamadıklarından, üçüncü kişi kullanmak gibi alışkanlıkları vardır.

Kendilerini *zan-şüphe-ön yargı* döngüsünü beslemek zorunda hissederler.

Karşısındakinin anlamadığını ve aptal olduğunu sanmak, belki de aptallıkların büyüğüdür.

Fikir hamalları, insanların bu tür konulardaki sessizliklerini kendi başarıları sanır.

Oysa sessiz duran kişi, çoğu kere, içinden “*Sen kim oluyorsun, ben işimi senden daha iyi bilirim ve yaparım*” tepkisi gösteriyordur.

Fikir hamalları, fikirlerini dikte ettiren açıklamalarına destek olarak *yasaklar* da oluştururlar, insanlar kendi istedikleri gibi davranırsınlar diye *yasak, günah ve ayıp* sınırlamalarından yararlanmayı çok iyi bilirler. İnsanları *yasak, günah ve ayıp* kelimeleriyle köşeye sıkıştırmak ve korkan kişiye ise kendi fikirlerini çıkış yolu gibi göstermek, yöntemleridir.

Kızgın sacda oynattıkları bu kişilere, memnun olsun diye şeker vererek sevgilerini göstermeye de çalışırlar.

YÖNLENDİRMEK VEYA YÖNETMEK

13.A) *Fikir sahibi, insanları yönetmek değil, yönlendirmekten yanadır.*

Olumlu ve doğru yönlendirmelerin sağlanmasında fikir sahibi, motivasyon amaçlı teşviklerden ve ödül verilmesinden yanadır.

Bir yazarın sisteme şöyle seslendiğini hatırlıyorum:

“Kendimize çoban değil, koordinatör arıyoruz. Ve kahramanca ölmek değil, insanca yaşamak istiyoruz.”

Evet, insanların arzusu, yönlendirilmek ve içlerindeki yetenekleri açığa çıkaracak ve geliştirecek muamelelerle karşılaşmaktır.

13.B) *Fikir hamalı, insanları yönlendirmek değil yönetmek ister, onların kendi istek ve düşüncesine göre davranmalarını bekler.*

Elbette insanlar fikir hamallarının düşüncelerine göre yönetilirken hata yapabilirler.

İşte bu hataların düzeltilmesi ve fikir hamalına göre doğru olanın bulunabilmesi ancak onları cezalandırmakla mümkündür.

Çeşitli cezalar sonucu köşeye sinen insanların inanmasalar da kendilerinden isteneni yapıyor olmaları fikir hamalına haklılık duygusu

yaşatır ve “*Nasıl da yola geliyorsunuz. İşte, sizin anladığınız dil budur. Sizin hakkınızdan böyle gelinir...*” gibi sözler söyler.

İnsanlarla ilişkileri bu bakımdan iki ana gruba ayırmak mümkündür:

- *Sindir ve Yönet*
- *Geliştir ve Yönlendir*

Bu iki yoldan elbette ki fikir hamalına uygun geleni “Sindir ve Yönet” yöntemidir.

Hayat tarzı olarak bu yöntemi benimseyen fikir hamalı, işine yarayacağı düşüncesiyle insanların sindirilmesine sebep olacak her konuyu değerlendirir.

“Geliştir ve Yönlendir” yöntemi fikir hamalının korkulu rüyasıdır. Gelişen insanlardan korkar. Korktuğu için de insanların gelişmelerine yol açacak bilgileri, imkanları, yolları gizlice engeller.

Bazen, “*Şu kadar gelişmelerinin bir sakıncası olmaz, bu kadarcık gelişmeyle beni geçemezler*” diye tespit ettiği gelişme yollarını açarak, “*Bakın, ben gelişmelerden yanayım*” mesajı vermeye çalışırlar.

Fikir hamalları başkalarına ait başarıları takdir etmek zorunda kaldıklarında beden dilleri alaycı bir tavır takınır.

Başkalarının başarılarında çok küçük payları varsa, bunu karşısındakine hatırlatmayı ve tasdik ettirmeyi de ihmal etmezler.

Onların bu alaycı yaklaşım ve tavırları insanların o ortamdan kaçmasına sebep olur.

KORUMAK ve PAYLAŞMAK

14.A) Fikir sahibi, “Güç korumayı ve paylaşmayı gerektirir” derken, fikir hamalı “Güç”ü sindirmek, yok etmek ve susturmak için kullanır.

“Güç” ile ilgili bu yaklaşım, fikir sahibi ve fikir hamalını keskin hatlarla birbirinden ayırır ve tanınmalarını çok kolaylaştırır.

Fikir sahibine göre, her insan bir başkası dikkate alındığında ona güç sağlayacak bir farka sahiptir.

İnsan işte bu farkını, paylaşmak ve gerektiğinde korumak amacıyla değerlendirmelidir. Çünkü, insanlar güçlerini paylaşır ve koruyucu kullanırlarsa yücelir ve daha güçlü olurlar.

Paylaşılan güç, paylaşanlar kadar artar.

Fikir sahipleri bu konuda önemli olan bir hususun da farkındadır:

Güç paylaşmanın ve gücü koruyucu kullanmanın karşılığı aranmaz ve beklenmez.

Mutluluk Yönetimi’nin akıl-karar-fikir döngüsünün ürünü olduğunu çok iyi anlamış olan fikir sahibi, gücün en önemli kullanım yerinin fikir özgürlüğünün bekçiliği olduğuna inanır.

Hatırlayacaksınız, “kutsal”ı hürriyetin bilimle buluştuğu noktalar olarak tanımlamıştık. Bu

tanımdan hareket edecek olursak, fikir özgürlüğünün bekçiliğini yapan “Güç”ün “Kutsal” bir değer kazanacağını kolaylıkla görürüz.

Fikir özgürlüğünün bekçiliğini yapacak bir güç her insanda bir farklılık olarak vardır; böylece insanlar farklılıklarını kutsallaştırırlar.

Bu kutsallıklar tapınılan değerler değildir; hürriyetin insanı evrensel sevgi ve barışa, yani evrensel hakikate ulaştıracakları basamaklardır.

Fikir sahibi, insanların başkalarına göre sahip oldukları farkların ve bu farklılığın kazandırdığı gücün, o insana nasıl büyük sorumluluk yüklediğinin farkındadır. *Bu sorumluluğu yerine getirememek korkusu fikir sahibine güçlülük değil, güçsüzlük hali yaşatır.*

Çünkü, sahip olduğu farklılık ve gücün ihtiyacı olanlara ait olduğunun bilincinde olan fikir sahibi, bu farklılık ve güce sahip çıkmaz, onu sahiplerine yöneltir.

Farklılık ve bu farklılığın getirdiği gücü, ilisiyle paylaşma ve koruyucu değerlendirmeye bir örnek vermek istiyorum.

İnsanların telaşla koşturdukları, trafiğin hızla aktığı bir caddede karşıdan karşıya geçmeniz gerekti. Bu sizin için ne kadar da kolaydır. Hatta bunun kolay mı yoksa zor mu olduğu hiç aklınıza bile gelmemiş olabilir, caddede karşıdan karşıya geçmenizi sağlayan farklılığınızı çok önemsememiş olabilirsiniz. Ama o gün bunu fark ettiğiniz bir gündü; çünkü, sizin için çok

normal olan caddede karşıdan karşıya geçmeyi yaparken, yanınızda bu işin kendisine zor geldiğini gördüğünüz beyaz bastonlu bir insan vardı. Siz, o beyaz bastonlu insana göre bir farka sahiptiniz; görebiliyordunuz!

Bu fark, bu konuda ve ona göre size bir güç kazandırmaktadır. Siz bu gücünüzü beyaz bastonlu insanı sindirmek için kullanmayı düşünür müsünüz?

Aklınızdan bile geçmez, hatta ona yardımcı olmak için hemen o tarafa doğru davranırsınız. Gerekiyorsa koluna girer, caddede karşıdan karşıya geçirmek istersiniz.

Hiç tanımadığınız ve sizi görüp takdir edemeyecek birisine, “aferin” almayı düşünmeden yardım etmeye kendinizi, farkına varmadan, mecbur hissedersiniz.

Caddedeki beyaz bastonlu kişinin ayağı bir çukura rastlasa, bir zorluk yaşasa, bu işi iyi yapamadığı için onu değil kendinizi suçlarsınız. Hayret; güçlü olan sizsiniz, ama bir başarısızlıkta kendinizi suçluyorsunuz. Çünkü:

Görüyor olmanız size bir sorumluluk yükledi ve bu sorumluluk sizi güçsüz yaptı.

Farklılığınıza rağmen, yaşadığınız güçsüzlük, yani gücünüze sahip çıkmamak nasıl da içinizi anlatması zor bir huzurla kapladı değil mi?

Karşıdan karşıya geçtikten sonra bir süre o beyaz bastonlunun, arkasından bakarsınız.

Onun selametle yoluna devam ettiğini görüp rahatlar, sonra işinize devam edersiniz.

Hatta yaşadığınız huzur, size ne işle meşgul olduğunuzu, yani dış dünya şartlanmalarınızı bir an unutturmuştur da, “Ben ne yapacaktım?” diye kısa bir düşünme ihtiyacı duyarsınız.

Beyaz bastonlu size teşekkür etmese de aldırmazsınız, sizi, yardım edeni görmediğine de bozulmazsınız. Bu paylaşmanın gizliliği size ayrı bir huzur vermiştir çünkü.

Görebiliyor olmanızın farkını ve bu farkın size sağladığı görebilme gücünü ihtiyacı olanla paylaştınız ve bu gücü korumada kullandınız. Bu *paylaşma ve koruma, fikir sahibinin gücü değerlendirme prensibidir.*

Bütün farklılıklarınızı ve güçlerinizi mümkün olduğunca paylaşmak ve korumak için değerlendirmeniz size, insan olmanın sınırsız ülkesinde krallık verecektir.

14.B) Fikir hamalı için “Güç”, insanları sindirmek için kullanılmalıdır.

Böylece, insanlar bu “Güç”ten korkarlar ve hadlerini bilirler.

Fikir hamalına göre, “Güç” beyinlere de tesir etmeli, insanlar rast gele şeyler düşünmemelidir.

Fikir hamalı, fikirleri disiplinize etmenin en kolay yol olduğuna inandığından özgür fikir değil, kendine özgün fikirleri ve bunları üretenleri sever.

Fikir hamalı, konuşan ve düşünen insanları düzenin bozulma sebebi görür.

Dolayısıyla; fikir hamalı sahip olduğu güçleri, özellikle düşünme ve konuşmayı engellemek için kullanarak düzenin bozulmasını önlediğini sanır.

Oysa:

Böyle susturulan insanların sessizliği, kürek mahkumlarının fırsat bekleyen sessizliğidir. Bu sessizlik bekler ve birikirse, sonuçta çıkan sese artık fikir hamalının var sandığı gücü yetmez; bu sesin karşısında önce fikir hamallarının gücü boyun eğer ve yıkılır.

Sesin hürriyetini kazanmasında oluşan enerjinin ne kadar güçlü olabileceğini, ancak iş işten geçtikten sonra görür fikir hamalı!

Fikir hamalı insanları sindirmekte gücün yetmeyeceği noktaları tespit ederek gücünü koruyucu ve sindirmeyi pekiştirici yasaklar da oluşturur.

Bu yasaklara “uyanlar” ve “uymayanlar” diye böldüğü insanları kendince mükafatlandırır veya cezalandırır.

Amaç; fikir hamalının gücünün kabul ettirmesidir, boyun eğdirtmektir!

Boyun eğdirtmekle sağlandığı sanılan huzur düzeninin kölelerini oluşturmaktır.

Yasaklar ve köleler, fikir hamalının küçücük dünyasının besin kaynaklarıdır.

NE VEREBİLİRİM?

15.A) Fikir sahibi hizmet etmeyi seven bir şahsiyettir.

“Canım, bu da laf mı, hizmet etmeyi herkes sever.” demeyin, lütfen.

Burada söz konusu olan hizmet duygusunun karşılığı beklenmez, aranmaz ve hizmet edilen hedef kitle yargılanmaz.

Burada anlatılmak istenen hizmet anlayışının her yanını “vermek” duygusu kaplamıştır.

“Almak” arzusu burada kendisine yer bulamaz.

Bu hizmet hele de, “Daha büyüğünü alırım” duygusuyla verilen bir şey değildir.

Hizmet alanında bile olsa, “Nasıl olsa daha büyüğünü veya daha iyisini alırım.” planıyla verilenin, “kumar” anlayışından bir farkı yoktur.

Fikir sahibinin insanlara, hatta tüm tabiata “Ne verebilirim?” duygusuyla yaklaşması, bu duygu ile ilişkiler kurması evrensel sevgi ve barışın oluşturulmasında çok önemli adımlardır.

İnsanların birbirlerine göre sahip oldukları farklılıklar, yine birbirlerine verebilecek şeylerinin olduğunu gösteren kendi güçleridir.

İşte, bu farklılık fikir sahibinin verme duygusunun sermayesidir.

Bütün bunlar, fikir sahibinde toplum menfaatlerini öncelikli hale getirir.

NE ALABİLİRİM?

15.B) Fikir hamalı kendisine hizmet edilmesinden hoşlanır.

Fikir hamalları yönettikleri insanların veya yakınlarının kendilerine hizmette zorunlu olduklarına çok inanır; bu sebepten onları, hizmet edenler ve etmeyenler diye zihinlerinde bölerler.

Hizmet etmeyenleri nankörlükle suçlarlar.

Kendisine hizmet etmediğini düşündüklerine karşı davranışını bu sınıflandırmaya göre yapar; verilmesi gereken hakları bu anlayışa göre dağıtır. Kendisine göre onlara hadlerini bildirmektedir.

Fikir hamalları bu yapıları nedeniyle insanlara “Ne alabilirim?” bakış açısıyla yaklaşır ve bu anlayışla iyi veya kötü ilişkiler kurarlar.

Birileri için yaptıkları yardım veya iyilikleri bir türlü unutamazlar. Yardım ettikleriyle karşılaştıklarında, önce yaptıkları yardımı, daha sonra o insanı görürler.

Fikir hamalları toplum için de çalıştıklarını iddia ederler.

Gerçekten de onları bir çok toplumsal aktivitenin içinde hatta başında görebilirsiniz.

Oysa bu çalışmalarında mutlaka, *toplum menfaati elbisesi giydirilmiş şahsi menfaatler* söz konusudur.

Fikir hamallarının iyilik veya yardım amacıyla yaptıklarının perde arkasını inceleyecek olursanız, aslında su içtikleri çeşmenin bakımını yaptıklarını fark edersiniz.

Kendilerince iyilik saydıkları bu türden gayretleri için de bir türlü takdire doyamazlar. Bu yüzden, yeni takdirler almak amacıyla tasdikçilerine defalarca bu yaptıklarını anlatırlar.

Bütün konuların ele alınabileceği ve sorunların çözüm bulacağı ilk yerin aile ortamı olduğu gerçeğini hep dikkate almak gerekir.

Burada ele aldığımız *hizmetiniz için takdir veya karşılık beklemek* konusunda da aile ortamı çok önemlidir.

Bir baba, eşi ve çocuklarını kendisine hizmet etmekle zorunlu düşünerek onlara yaklaşır ve davranışlarını da buna göre ayarlarsa, mutluluk yönetiminde başarı sağlayamaz.

İçinde bulunduğu toplumun fertlerine “Ne alabilirim?” arzusuyla yaklaşanlar, o toplumun “Zalim Efendileri” olurlar.

Oysa, topluma “Ne verebilirim?” duygusuyla katılanlar, o toplumun “Ulvi Liderleri” olurlar.

Zalim efendiler yıkılınca veya ölünce küçücük olurlar!

Oysa ulvi liderler vefat ettiklerinde, her gün daha da büyürler.

ZARF DEĞİL MAZRUF

16.A) Fikir sahipleri niteliğe daha fazla önem verirler.

Eskilerin, “Zarf değil, önemli olan mazruf-tur.” deyişiyle anlatmaya çalıştıkları mana gibi, fikir sahipleri zarfı önemsediklerinden fazla, zarfın içerisindekileri önemserler.

Ayrıca çoğulcudurlar, yani toplumun dilini de önemserler.

Fikir sahiplerinin karakteri haline gelen hürriyet tutkusu, toplumun diline hürmeti gerekli kılmaktadır.

16.B) Fikir hamalları farkına varmadan niceliği önemser tavırlar sergilerler; zarfın içi boş da olsa, zarfın görünüşüyle yücelmek isterler.

Fikir hamalları çoğulculuktan ziyade, çoğalmacıdırlar. Toplumun dili değil, kaç kişinin biriktiğiyle ilgilenirler. Bu toplananlara “Öl desem, ölürler.” diye bakarak gururlarını şişirir, şişen bu gururda havalı yatakta yatan insan keyfi sürerler.

HEDEFLERİ ONARMAK VE GELİŞTİRMEKTİR

17.A) Fikir sahibinin ileri sürdüğü fikirlerin özü, genellikle bir onarmayı veya bir gelişmeyi hedefler.

Cümlelerde geçen “fikir” kelimesi düşünceleri yaşadığımız hayattan uzaklaştırmamalıdır;

fikir üretmeyi sadece, özel bir çalışmanın ürünü sanmak yanlış olur.

Bir insan; hayatını, yaşadıklarını inceleyecek olsa, gün içerisinde sayılamayacak kadar çok fikir ürettiğini ve bunların bir çoğunu da sunduğunu görür.

Fikir sahiplerinin fikirleri, kapsayıcı nitelikte olup, farklı düşündüğünü sanan kişilerin bile fikirlerini içeren özelliktedir.

Fikir sahipleri beyinlerini daima birlik ve beraberliğe yönlendirdikleri için, bu alışkanlıkları çok kolaylıkla fikirlerinde de görülür.

Ayrıca, fikir sahiplerinin düşünce ve fikirlerinin çevresindekileri rahatlatıcı ve müjdeleyici bir özellik taşıması dikkat çekicidir.

Fikir sahibinin damla damla biriktirmeye çalıştığı bu davranışlarından gaye, damlaların oluşturacağı dalgalarla yayılacak anlayışın, evrensel sevgi ve barışa dönüşmesidir.

17.B) Fikir hamallarının fikirleri ise, çoğunlukla şikayetçi bakış açılarını kanıtlamak veya güçlendirmek amacına yöneliktir.

Zan-şüphe-önyargı üçlüsünü başkalarında da canlandırırlarsa kendilerini başarılı sayarlar.

Fikirlerini incelediğinizde yargılayıcı, tedirgin edici ve ürkütücü bulmanız mümkündür.

O fikirleri hayata serpilmiş zorluklar olarak da görebilirsiniz.

Bu tür kişilerin yetki ve güçleri de varsa, çevresindekileri bunaltan insanlar olarak dikkatinizi çekerler.

Fikir hamalları, beğenmedikleri hal ve hareketleri belirteceklerse, ilgili kişilerin davranışlarını kendilerince isimlendirir ve “*dikkatsiz, tembel, beyinsiz, beceriksiz...*” gibi itham ve ikazlarda bulunurlar.

“Böl ve Yönet” diye bir yönetim tarzıymış gibi hazırlanan minare kılıfı onlara aittir. Bölücülüğü bir yöntem haline getiren bu kılıf, bu tür fikir hamallarının yanlışlarını, doğru zannederek rahatlamalarını sağlar.

Bölmek, fikir hamallarının fikirlerinin özünü, açık veya gizlice, oluşturur.

KÖTÜLÜKLERİ İYİLİKLE YOK ETMEK

18.A) *Fikir sahipleri karşılaştıkları kötülükleri yok etmek için “iyilik” kullanırlar.*

Fikir sahibi, “kısasa kısas” hırsına girerek yapmayı planladıklarına haklılık kazandırmayı düşünmez.

Yapılan kötülükleri ve yaptığı iyilikleri unutmaya hazır bir beyni olan fikir sahibi, kendisine yapılan iyilikleri unutmamaya özen gösterir.

Fikirlerin çarpıştığı arenalarda kötü fikirleri yok etmeye çalışan, evrensel genel doğrularla uyumlu iyi fikirlerin önlenemez zaferi, aslında akıl-karar-fikir üçlüsünün zaferidir.

Saf doğrunun şaşırılmaz hakemliğinde kaybeden daima zan-şüphe-önyargı üçlüsüdür.

Kazanan tarafın fikir sahiplerinden oluşan askerlerinin hepsi de rütbesizdir, çünkü doğrunun azı veya çoğu olmaz.

Oysa, kaybeden zan-şüphe-önyargı üçlüsünün taraftarları kendi içinde bir korku hiyerarşisi oluşturmuştur.

İNTİKAM ALMADAN RAHAT ETMEYENLER

18.B) Fikir hamalı “kısasa kısas”ı son noktaymış gibi düşünerek kendisine bir hak oluşturup ilk rahatlamasını yapar; gerçek rahatlaması hedefe ulaştıktan sonra olur.

Oysa, bu tür rahatlama yolları mutluluk yönetimini alt üst eden davranışlardır.

Fikir hamallarının intikam almadan rahat edemiyor olmaları, onların çevresindekilerce “kindar” tanınmalarına sebep olur.

“Kin” duyuyor olmaları ve bu kine göre, yeni zan-şüphe-önyargı üçlüleri oluşturmaları fikir hamallarını ele veren önemli bir ip ucudur.

Mutluluk Yönetimi’nin dinamikleri “akıl-karar-fikir” iken, mutluluğu ortadan kaldıran dinamikleri “zan-şüphe-önyargı”dır.

“Akıl, karar ve fikir dinamiklerini güçlendiren, sürdürülebilir kılan; zan, şüphe ve önyargı dinamiklerini ise ortamdan uzaklaştıran yöntemleri hayata geçirmek gerekir.

KARARLAR EYLEME DÖNÜŞÜRKEN

19.A) Fikir sahibinin kararlarını uyguladığı, bir eyleme dönüştürdüğü anlar da önemlidir.

Kararların veri tabanını akıl dayanaklarının oluşturması, fikir haline dönüşen kararların sunuluş tarzı ve nihayet, eyleme dönüşen kararın uygulanmasında orta yolun tespiti, Mutluluk Yönetimi'nde sürdürülebilirlik koşullarıdır.

Fikir sahibi uygulamalarında orta yolu arar ve bulur; aşırı davranmaz.

Elbette uygulamaların orta yolları her insana göre değişir.

Uygulamadaki orta yol, bir başkasını kopya ile çok başarılı olmaz.

Bu sebepten; insanların, başkalarını tanımalarından daha çok önemli olan kendilerini tanıyabilmeleridir.

Kendini tanıyan kişi her konuda, her uygulamada kendisinin yapısından kaynaklanan ve aşırı olmayacak eylem tarzını kolaylıkla tespit edebilir.

İnsanların, standartlarını yükseltmelerini planladıkları yeteneklerinin eylemlerine ait orta yolları yükseltme çalışmalarıyla, yeni orta yol eylem çizgileri oluşturmaları ise, başarıyı getirir.

Fikir sahipleri ilişkilerinde orta yolun, asgari müştereklerde buluşmak olduğunu bilirler.

Fikir sahipleri için insan ilişkilerinin sürdürülebilirliği Mutluluk Yönetimi'nde önemli bir kriterdir.

İnsanlardan kopmak, ayrılmak ve birlikte yaşayamaz hale gelmek fikir sahiplerine göre büyük başarısızlıktır.

Mutluluk Yönetimi'nde başarının yansıyan ve izlenebilir derecesi insanlarla olan ilişkilerinizin şeklidir.

Evrensel sevgi ve barışı hedefleyenler insanları, herhangi bir sebeple dışlayamazlar. İnsan dışlamak evrenselliği bozar.

Fikir sahipleri, içinde yaşadıkları toplumun mutluluğunu en az kendi mutluluğu kadar önemser; bu durum ise, o toplumda farklılıklar oluşturan insanların asgari müştereklerinde saygıyla yaşamalarını gerektirir. Bu asgari müşterekin dairesini genişletme gayretleri, o toplumun insanlarını akıl yolunda buluşmaya yaklaştırır.

Asgari müşterekler dairesini dar ve zor yapan zan-şüphe-önyargı üçlüsüdür.

Fikir sahipleri, farklı düşünenlerin arasında güven ve huzur ortamının gerçekleştirilmesi gerektiğine inanır.

Bu inançlar yanı sıra, hür iradeyle ve ön yargılardan arınarak verilen kararların kutsallığının kabulü, demokrasi ile yönetişi vazgeçilmez kılar.

Fikir sahiplerine göre yönetim tarzlarının *en alt seviyesi* demokrasidir.

Demokrasinin altında olabilecek bir anlayış, fikir sahibi alternatif olarak bile gündemine almaz.

FANATİK YAŞAM VE BÖLÜCÜLÜK

19.B) Fikir hamalları ise; düşüncelerinde, kararlarında, fikirlerinde, özellikle uygulamalarında fanatikliğe meyillidir.

Fanatik bakış açısı fikir hamalını “bölücü” yapar.

Bu sebepten; fikir hamalı, bir çok konuda “Bizden olanlar ve olmayanlar” diyerek yaklaşım gösterir.

Bu tür bir bölmeyi yapacak ortamı ve cesareti bulamazsa da, *zihninden ve gizlice uygulamak üzere mutlaka bölücülük* yapar.

Mutluluk Yönetimi’nde insanları başarısız yapacak anahtar kelime “BÖLÜCÜLÜK”tür.

İnsanları bölücülüğe götüren, bölücülüğü kolaylaştıran ve bölerek haklı bir iş yaptığını sandıran, fanatik eylem uygulamaları kişiyi Mutluluk Yönetimi’nden uzaklaştırır.

Fanatik davranış akıl ürünü değildir.

Akıl, insana asgari müştereki ve orta yolu buldurur.

Oysa fanatik davranış zan-şüphe-önyargı üçlüsünün döngü ürünlerinden birisidir.

Fanatik davranış bu denli tehlikeli sonuçlar doğurmasına karşın, yaşanan toplumda henüz fanatik davranışı özendirici olaylar yanlış ilan edilmemiştir; tam tersine, fanatikliği teşvik edici bakış açıları yaygındır.

Fanatik uygulamalara imkanları çerçevesinde meyilli olan fikir hamallarını orta yol ve asgari müştereklerde yaşamak tatmin etmez. Onların kin duymalarına bahane aramaları, asgari müştereklerde anlaşmalarını bozar.

Zan-şüphe-önyargı üçlüsüne ait döngü ürünlerinden olan “Fanatik Davranış” biçimi, yanında iki vazgeçilmez olay getirir:

BÖLÜCÜLÜK ve ŞİDDET

Zan-şüphe-önyargı üçlüsünün aslında ulaşmak istediği son nokta budur; ŞİDDET.

Mutluluk Yönetimi’nin doğu ile batının ayrı olması gibi ayrı ve uzak olmak istediği ŞİDDET, zan-şüphe-önyargı üçlüsünün hedefidir.

Şiddet ve Mutluluk yan yana olamazlar.

GENÇLER İÇİN BİR TEST

Gençlerin fikir sahibi olmalarını teşvik, geleceğin başarısı için ön koşuldur.

Ancak, gençler kendilerine fikir sunulan alanlarda özel bir dikkat harcamalıdır.

Bir fikrin anlatıldığı yazı, film ve seminer içerisinde “Bizim gibi düşünmeyenler bizden değildir.” yaklaşımı varsa, kesinlikle yanlış yer-

de olunduğu bilinmelidir. Orada dünyanın en doğru, en kutsal fikri anlatılıyorsa bile! Fikirler doğru olabilir ama yer ve kişiler yanlıştır.

“Bizden değil” diye bölen hiçbir fikir, doğru ve kutsal değildir.

Evrensel sevgi ve barıştan sapan bakış açıları noksandır.

HAK İHLALLERİ VE BÖLÜCÜLÜK

Bölücü bakış açısı, uygulamalarda hak ihlallerine de yol açar.

“Kadın” ve “Erkek” bölücülüğü de fikir hamlarının uygulamalarıdır.

Kadın haklarındaki ulaşılan noktalar o toplumun medeniyet göstergeleri olarak da değerlendirilebilir.

Risk Grubu diye nitelendirdiğimiz “Kadınlar, Çocuklar ve Engelliler”in insan hakları, çok öncelikli ve acil olarak karşımıza çıkar.

İnsan Hakları kavramı içerisinde, “insan onurunu, saygıyla yaklaşan bir önemseme ve koruma; insanın, sürdürülebilir özelliğe sahip sağlıklı ve dengeli bir yaşama ortamında bulunması ve ona demokrasi kriterlerinin hakim olduğu bir yönetimle muamele” dikkate alınacak tanımdır.

KADIN LEHİNE POZİTİF AYRIMCILIK

Kadının insan haklarını ele alırken ise, 21. yüzyılda dünyanın geldiği bilimsel anlayış noktasıyla kadınlarımızın şimdi sahip oldukları statüyü kıyaslamalıyız.

BM'in yaptığı son araştırmalara göre dünyadaki işlerin 2/3'ünü kadınlar yapıyor, toplam gelirin ancak 1/10'unu kadınlar kazanıyor, toplam özel mülkiyetin ise 1/1000'ine kadınlar sahip ve okur-yazar olmayan nüfusun 2/3'ünü kadınlar oluşturuyor.

Günümüzde kadınlara ait yaşanan statüyü biraz da olsa ortaya koyan bu tablonun iyileştirilebilmesi yolunda, kadınlara erkeklerle eşit olacak haklar kazandırmaya çalışan bakış açısı, kanaatimce başarılı olamaz.

Özellikle uzun vadede başarı, ancak "KADINLAR LEHİNE POZİTİF AYRIMCILIK" zihniyetini benimsemekle kolaylaşabilir.

Pozitif ayrımcılık, kadın hakları söz konusu olunca, fazladan bir şeyler verilmesi gibi anlaşılmamalıdır; böyle anlaşılması işimizi çıkmaza sokar.

Pozitif ayrımcılık burada adaleti sağlayabilecek yaklaşım tarzıdır.

Adalet birisine "hak ettiğini vermek" olarak tanımlanabilir.

Dolayısıyla kadınlara haklarını verirken, bazı konularda bu haklar erkeklerin elde ettiklerinden fazla gibi görünen şeyler olabilir; ama

adalet anlayışı gerektiriyorsa, kadınlara erkeklere tanınan haklardan fazlası verilebilmelidir.

Aslında bu adaletli dağıtımdan sonra statülerde eşitlikten bahsedilebilir.

“Adalet”li hak dağıtımı yerine kadınlara eşit haklar verilmesi ile statülerde eşitlik sağlanamayabilir.

O halde, önce kadın için olması gereken bir “statü” tanımı yapılmalıdır.

Bu statü kapsamında günün koşullarına göre hangi alanlarda ve ne süre ile pozitif ayrımcılık gerekiyorsa saptanabilir. Belirlenen pozitif ayrımcılık alanları zaman içerisinde yeniden ele alınmalı ve değerlendirilmelidir.

Dünya ülkelerinin günümüzde yaşadığı sorunların çözüm süreçleri içerisinde, *kadının toplumdaki yeri ve önemi* daha iyi anlaşılmıştır.

Yine günümüzde anlaşılmıştır ki;

“İnsan Hakları”,

“Demokrasi” ve

“Çevre Korumacılığı”

gibi değerlerle ilgili ülke sorunlarının, öncelikle çözüm yeri aile ortamıdır.

Bu evrensel değerleri hayat tarzına dönüştürebilmek için aile içerisinde de *kadının rolü* çok önemlidir.

Kadının bu rolünü hakkıyla yerine getirebilmesi için, önce o kadına ait hakların önemsenmesi ve yaşanabiliyor olması gerekmektedir.

Kadın haklarının korunması yolunda “KADINLAR LEHİNE POZİTİF AYRIMCILIK” anlayışına sahip bakış açısı, bu konunun günümüz için “Olmazsa Olmazı” olup, ön koşul olarak kabul edilmelidir.

Kadın Lehine Pozitif Ayrımcılık adaleti sağlar ve sonuç, kadın ve erkek statülerinde eşitlik getirir.

Dolayısıyla kadınların bulundukları ortamlara ve giriştikleri aktivitelere uygun olan bir pozitif ayrımcılık gayreti medeniyettir.

MUTLULUĞA GİDEN YOL

20) Fikir sahibi, evrensel genel doğruları ve bu doğrulara ulaşma yollarını Mutluluk Yönetimi’nin yolları olarak bilir.

“Doğru”ya ulaşmak, “Hakikat”i bulmak ise ancak fikirlerin demokratik ortamlarda çarpışmasıyla mümkündür.

Fikir sahibine göre; “Huzur” ve “Gelişme” için, insanlar düşünmeli ve konuşmalıdır.

Fikir hamalı ise; iktidar olmak için, fikirleri bahane ederek bedenleri çarpıştırır.

Fikir hamalına göre; “Şiddet”, doğruya giden yolda kaçınılmazdır.

Şiddetin içerisinde bulunduğu yolun köşe taşlarını şimdi sıralayabiliriz:

Zan, Şüphe, Önyargı,

Fanatik Davranış Tarzı,

*Bölücü Bakış Açısı,
Şiddet.*

Fikir hamalı yola “zan” ile çıktığı için, yolun “şiddet” ile sonuçlanması kaçınılmaz olur.

Fikir sahibinin akıl dayanakları zannı kuşatmış ve ürün veremez hale getirmiştir.

Bu sebepten, fikir sahibinin yolunun sonu ancak, hakikate ulaşmak olur.

FIKİR SAHİBİNİN AŞKI

Fikir sahibinin hakikate olan aşkı, onun farklı fikirleri sevmesine sebep olur.

Farklı düşünceler arasında sağlanan güven ve huzur ortamı, bu yüzden şeffaf anlayış ve hukukun üstünlüğü ilkeleri üzerine bina olur.

Oysa, fikir hamalı kendisi gibi düşünenlerin arasında güvende olacağını sanır; başka fikirlerden korkusu yüzünden onlara yaşama hakkı tanımaz.

Fikir hamalları demokrasiyi “Ancak, benim dediğim gibi olursa...” şartıyla benimserler.

Oysa; demokrasi, karşı fikirlerin hürriyetinin de güvencesidir.

Fikir sahibi, huzur ve güven için insanların konuşması gerektiğini savunurken; fikir hamalları huzur için, insanların susturulması gerektiğine inanırlar.

Susturma saldırısının doğal sonucu yine “şiddet”tir.

ŞİDDET ZİHİNLERDEN SİLİNMELİDİR

Şiddeti zihinlerden silecek çok önemli ve birbiriyle ilişkili dört davranış biçimi vardır:

- 1) FİKİR SAHİBİ OLMAK,
- 2) FİKİR ÇARPIŞTIRMAYI NEZAKET ÇERÇEVESİNDE ÖĞRENMEK,
- 3) UZLAŞILABİLEN BİR ORTAK NOKTADA BULUŞABİLMEK,
- 4) UZLAŞILAN NOKTAYI TOPLUMDA YAŞANABİLİR KILMAK.

Fikir sahibi olmak çok önemli, ama yetmez; fikir çarpıştırması da öğrenilmelidir. Çünkü:

- Fikir çarpıştıramayanlar;
- Ya bedenlerini çarpıştırır,
 - Ya da kendisini uyuşturacak bir yol bulur,
 - En kötüsü hem uyuşur hem de bedenleri çarpıştırırlar.

Bir meseleyi “DİLİ” ile çözemeyen “ELİ” ile çözmeye yönelir.

Bu yüzden, sorunların “DİL” ile çözüm ortamları, yöntemleri ve fırsatları demokrasinin çok önemli unsurları olarak karşımıza çıkar.

Böylece, demokrasinin yaşanabilir olduğu ortamlarda şiddet ve baskıcı davranışlar, utanılacak haller sınıfına girer.

Fikirlerin çarpıştırılması yoluyla doğruya ulaşan fikir sahipleri, sonucu **“Hakikat Kazandı”** diye tanımlar.

Bedenlerin çarpıştırılması yöntemini benimseyen fikir hamalları zaferlerini **“Bizimkiler Kazandı”** diyerek tanımlarlar.

“Hakikat Kazandı” diyebilmek için kişinin elini vicdanına götürmesi gerekir.

“Bizimkiler Kazandı” tanımına ulaşabilmek için ise, kişinin eli cüzdanına gider.

Yöntemi “Bedenleri Çarpıştırmak” olanların birilerini kullanıyor olmaları kaçınılmazdır.

Ancak; bilinmelidir ki fikir hamalları da kullanılırlar.

Fikir sahipleri bulundukları ortamı, ateş gibi yakıcı sıkıntılar arasında gül bahçesine çevirirler.

İnsanlar, fikir sahibinin mutluluk enerjisi ile ferahlarlar.

Oysa, fikir hamalları ateşe dokunmak istemeyenlerin maşası olarak sürekli ateştedirler.

AKILLI BESLENME

Günümüzde “akıllı beslenme” her zaman-
kinden önemli hale gelmiştir. Çünkü, günü-
müzün en önemli belirleyici unsuru artık, al-
ternatifsiz olarak “akıl”dır.

Geleceğin önemli insanları belirlenirken
beyin kullanabilme kapasitesi ve akıl ölçü ola-
caktır.

Akıllı beslenme “akıl için beslenme” de-
mektir.

Aklı olumsuz etkileyebilecek bir beslenme
biçimi, insanın kendisine yapabileceği en bü-
yük kötülüklerden birisidir.

Akıl sağlığını önemseyen bir beslenme an-
layışı, insanlığı evrensel sevgi ve barışa götür-
me yolunda da çok önemli bir role sahiptir.

“Hürriyet” ve “Bilim”in birlikte hayat bul-
ması “kutsal” anlayışına yol açar. Gerçek ma-
nada “kutsal” olmak duygusal dayanaklardan
kaynaklanmaz.

Böylece, *bütün bilimsel bulgular hürriyet el-
bisesini giydiklerinde kutsal olurlar.* Bu kutsalın
yolu yalnızca “akıl”dır...

Bazı uygulamalarda iyi *niyetli davranışlar* ile
akıllı davranışlar karıştırılır.

Akıllı davranışlar kesinlikle aynı zamanda iyi niyetli davranışlardır. Ama, iyi niyetli davranışlar her zaman akıllı davranışlar olmazlar.

Genellikle, başlangıcı yalnızca iyi niyet olan davranışlarda bu yeterli sanılarak, akıl dayanakları göz ardı edilir. Oysa, en şaşırtıcı tehlikeler ve yanlışlar, işte böyle akıl göz ardı edilmiş iyi niyetli uygulamaların sonucunda yaşanır.

“Besle kargayı, oysun gözünü.” diye bilinen atasözü, iyi niyetli davranan, ama akıl dayanaklarını dikkate almayanların karşılaştıkları olumsuz olayları ifade eder.

Akıl dayanakları dikkate alınmadan yalnızca “iyi niyet olsun” diye yaptığınız davranışlar yüzünden ikiyüzlü olma ihtimali de vardır. Çünkü, aklınızla konuya baktığınızda başka düşünürsünüz, oysa siz daha başka türlü davranışlar içindesinizdir.

Alınan kararlar geleceğinizi ve hedeflerinizi ilgilendiriyorsa, bu durum geleceğiniz için size hoşunuza gitmeyecek sürprizler getirecektir.

Doğrunun tek bir yolu vardır; akıl.

Hakikat ve doğruları çok kolaylıkla hayat tarzı haline getirenler için, “akıl” korunmalı ve hayata hakim kılınmalıdır.

Ön yargılardan arınmış akıl ürünleri, insanlar için vahy değerindedir. Bu durumda akıl korunmalıdır.

Aklın mekân tuttuğu beyin hücrelerini korumak, akılı korumak için yapılması gereken önceliklerdendir.

Beyin için bir yazılım programı gibi düşünebileceğimiz “kullanım kapasitesi”ni geliştirme yöntemleri, bu konunun heveslilerince araştırılmalı ve uygulanmalıdır. Ancak, bu yöntemlerin uygulanması yeterli olmaz.

Bu kez, beyin için bir donanım gibi düşünebileceğimiz “beyin hücreleri”, canlı tutulmalı ve yeterince kan, enerji, ve oksijen alabilmelidirler.

Bu durumda, insanın sınırsız güçlerinin ülkesinde, aklın krallığı, gerçekleri örten sahte zevk ve hazları ortadan kaldırır.

Böylece, unu hürriyet, suyu bilim ve mayası fikir olan bir hamur hayata hâkim olur. Bu hamurdan haklara saygı, hukukun üstünlüğünü temel alan demokrasi ve dolayısıyla, evrensel sevgi ve barış fışkırır.

Evrensel sevgi ve barışın insanlardaki karşılığı olan organ beyindir.

Bir tabiat harikası olan beynin en önemli görevi evrensel sevgi ve barış için yöntemler geliştirmektir.

Belki de, tabiatın evrensel sevgi ve barışa olan ihtiyacını karşılamak için, bu mükemmel organ vardır.

Günlük yaşantının dedikodularına ve insanları kandırmaya yönelik olarak beyin organını boşa kullanmak tabiatın dengesine haksızlık olur.

Konuya bu pencereden bakıldığında; **aklı ve onun mekan tuttuğu beyni korumak,**

özelliklerinin yüksek yetenekleriyle, genlerle nesillere taşınmasını sağlamak insanın evrensel sorumluluğudur.

Zan-şüphe-önyargı üçlüsünün karanlık dünyasından fikirleri, ancak “akıl” kaptanlığında bir mücadele ile kurtarmak mümkündür.

Zan-şüphe-önyargı üçlüsü, akıl ve akıl ürünlerine karşı engizisyon mahkemeleri gibi davranır ve aklın, hayata hakim olmasını engeller; yani, aklın hakkını vermez.

Aklın hakkını vermemek, “akla zulmetmek” olur.

Akla zulmeden ise, akıl zalimidir.

“Bu benim aklım, kimse karışamaz. İster seversin, istersem zulmederim.” demek, demokrasi- nin ruhuna ters düşer; bu, demokratik bir hak olamaz.

Fertlerin akılları ve akıl ürünleri, bir akıl yönetimi olan demokrasinin besinidir. Her bir ferdin akli ortak aklın paydaşlarıdır.

Bu sebeplerden; akla zulmetmemek, aklın hakkını vermek ve ortak akla katkıda bulunmak demokrasinin önemli görevlerindendir.

Aklı koruyucu beslenmemek ve aklın zarar görmesini umursamamak da bu bakımdan akla zulmetmek olur. Çünkü:

Aklı koruyucu beslenmemek zan-şüphe-önyargı üçlüsünü kuvvetlendirir.

Zan-şüphe-önyargı üçlüsünün ürünlerini, sanki akıl ürünleri sanmak ise, kurtulunması zor bir hal oluşturur.

Bu durum, akıl zalimine imparatorluk verir.

Demokrasinin canlılığı ve devamlılığı, gerçek akıl ürünlerinin hayata hakim olmasıyla mümkündür; bu yüzden, aklın korunması geleceğin korunmasıdır.

Akla zarar veren davranışlar, geleceğin umutlarını körelten ve o umutlara hayat veren damarları kesen hücum hamleleridir, aslında.

Akla zarar veren davranışlar, dünyanın yaşanabilir fiziksel bir mekan olmasını bile engelleyen esas sebeplerdir.

İnsan beyni daima kurgu yapar ve kurgu ürünlerini hayatta kullanman için sana sunar.

İnsanlar ellerinde olmadan, kararlarını oluştururken, fikirlerini sunarken ve hedeflerini belirlerken kendilerine sunulan bu kurgu ürünlerini dayanak alırlar.

Beyin kurgu yaparken başlangıç bilgisi “zan” kaynaklı ise, kurgu ürünleri “şüphe”leri oluşturur; böylece, alınan kararlar aslında “Zan-Kurgu” sonuçlarıdır.

Oysa beyin, kurgusunda “akıl” kaynaklı bilgileri başlangıç alırsa, aklın yöntemleri uygulandığında, insan, doğruluğunu kanıtlama ihtimali çok yüksek olan ön görümlere, çok önceden ulaşır.

Aklın bulma ihtimali çok yüksek olan bilgilere ön görü olarak çok önceden ulaşmanın karar ve hedefler için sağlayacağı yarar, tartışılmaz derecede önemlidir ve büyüktür.

Buradaki ön görü “Akıl-Kurgu” ürünüdür.

“Zan-Kurgu” sizi şüphe üzerinden önyargılara ulaştırır; “Akıl-Kurgu” ise, bilimsel öngörülere ulaştırır.

Öngörülerin sonu “Sefa”, önyargıların sonu “Cefa” olarak yaşam bulur.

İnsan beyninin “Akıl-Kurgu” ürünleri, “Zan-Kurgu” ürünlerinden çok olmalı ve denge “Akıl-Kurgu” lehine bozulmalıdır daima.

Bu durum için alınması gereken önlemlerden birisi de akıllı beslenmek, beslenirken aklı korumak; yani, akıl için beslenmektir.

Aklın mekan tuttuğu ve kurgu fabrikası olarak kullandığı beyin, korunmalıdır; kapasitesi geliştirilmeli, hücreleri için gerekli kan, enerji, ve oksijen daima sağlanmalıdır.

Beyin hücrelerine zarar veren yiyecek, içecek ve davranışlardan kaçınılmalıdır.

Beyin faaliyetleriyle yakından ilgisi bulunan karaciğer de özel bir dikkat isteyen organdır. Karaciğeri koruyucu davranmak da beyin hücrelerini dolaylı korumak olur.

“Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur.” atasözümüz kısmen de olsa burada anlatmaya çalıştığımız konuya değinmektedir.

“Sağlam kafa”dan maksat akıl dayanaklarına önem veren bir beyin taşıyan kafadır. Bu atasözü *akıl sağlığı* için vücut sağlığını şart görüyor. Elbette ki, bu sözde atalar çok haklı.

“Sağlam vücut” için yol ise, akıllı beslenme ve vücut hareketleridir.

Gıda yollu ve yavaş yavaş zehirlenildiğinde; insanlar günlük yaşantıları içerisinde halsizlik, eklem ağrıları, bağırsak düzensizlikleri, sabah uyanınca yorgunluk hissi, konuları hatırlama zorluğu ve hafıza zayıflığı, kendilerine yakıştıramadıkları yanlış karar almalar, zaman zaman refleks bozuklukları, hücrelerin bütünlüklerini kaybetmeleri ve erken yaşlanma gibi şikayetlerde bulunurlar.

Ayrıca, gıdalardaki kirlilikler kanserojen, teratojen, metajen ve allerjen etkilerle tesirlerini gösterebilirler.

Elbette gıdalardaki kirlilikler, öncelikle çocukları, yaşlıları ve hastaları daha çabuk ve daha tesirli olarak etkiler.

Hamile olan ve süt veren anneler için ise, gıdalardaki kirlilikler ayrıca, çok titizlik gösterilmesi gereken bir konudur.

İnsanlarda, beslenme biçimleri konusunda gerekli bilincin oluşturulması, konuyla ilgili yasaların çıkarılmasından çok daha önemlidir.

Gereken bilinç sağlanamadığı durumlarda, yasalar geri tepen silah etkisi de gösterebilir.

Evrensel sevgi ve barışı hedef edinmek, bu hedefe ulaşılmasına katkıda bulunmak, akıl sağlığının bu işin lokomotifini olduğunu bilmek gibi duyguların, para kazanma hırsının önünde durmasını sağlayacak tedbirler, globalleşen dünyanın öncelikli konularından olarak uluslararası platformların gündeminde yer almalıdır.

Hakikat Yolcusu Talip için, bu yolun ilmini üç basamakta incelemek mümkündür.

Bu basamaklar; 1. "Tanrı" İlmi, 2. "B" İlmi, 3. "EhadüsSamed" İlmi diye isimlendirilebilir.

Tanrı İlmi öğretisinin talipte, geri dönüşsüz özellikte bir hayat tarzı haline gelmesi, diğer basamakların anlaşılabilmesi ve yaşanabilmesi için olmazsa olmaz bir şarttır. "Vehmin Zulmeti şartlarında Nefsin Şerri program" gereği "Sözde Tanrılık İddiası" ile dünyadaki yaşantısına başlayan insan, hakikate talip ise, Tanrı İlmi onun en öncelikli meselesidir.

Kitapçık bu amaçla, Tanrı İlmi'ni konu alan bir müfredat ile sunulmuştur.

kitap talebi için

www.birdusunyansimasi.com

birdusunyansimasi@gmail.com

Arz'da halifetullah dilenen insan, "Esfele Safiliyn" yapının gereği olarak hayata kalbinde maraz ile başlar. İnsanın, "Kalb-i Selim" için bu marazdan kurtulması gerekir. Kalbdeki bu maraz sebebiyle insan, "Allah Yokmuş Gibi" veya sanki "Allah VahidülEhadüsSamed Değilmiş Gibi" inanır ve buna göre yaşar. Bu marazdan kurtulmak ise, yalnız ve yalnız "Amentü Billahi ve Rasulihî" ve Salih Amel ile mümkündür. Reçete ise, Kur'an ve Efendimiz (sav)'in açıkladıklarıdır.

Bu kitapçık bu konuyu ele almak üzere Sadr, Kalb, Fuad ve Lüb organizasyonunu ilgili ayet ve hadisler çerçevesinde, bir reçete şeklinde dikkatlerinize sunmaya çalışmaktadır.

kitap talebi için

www.birdusunyansimasi.com

birdusunyansimasi@gmail.com

*Salât “Diyin”in direği, mü’minin miracıdır.
“Fatiha”sız salât olmaz, noksan olur.
“Amentü Billahî ve Rasûlihi” diyen mü’min için
salât hayat tarzı olunca, Fatiha da onun biricik
müracaat kitabı ve kurtuluş duası olur.
Kurtuluş kapısının açılmasına vesile olabilecek
en alt sınır ise, mü’minin salâtta Fatiha’yı
okurken “Mâlikî YevmidDiyin” ve
“İyyaKE na’budu VE iyyaKE nesta’iyn” ayetlerini
o anda yaşayabilmesidir. Bu kitapçıkta “Talib”
için, bu en alt sınırı oluşturabilmek adına, bir
paylaşım sunulmaktadır.*

kitap talebi için

www.birdusunyansimasi.com
birdusunyansimasi@gmail.com

Ahzeni takviym üzere yaratılan insan, dünya hayatı için Esfele Sâfiliyn'e reddedilince idrakı da Allah'ı hakkıyla bilebilme bakımından aşağıların aşağısına indi. Böylece insanda Allah'ı bilen ve bilmeyen vasıf oluştu. Kur'an, Allah'ı bilen insanı Billâhi algıda, yani ahzeni takviym; bilmeyen insanı da Dûnillah algıda, yani Esfele Sâfiliyn olarak tanımlamıştır. Dûnillah algıya sebep ise insanın kendisini Allah'ın dışında bir mekânda sanmasıdır. Dûnillah algı ile oluşan ilk zann ise "Müstakilen Varım ve Muhtarım" iddiasıdır.

Dûnillah algı ve zann'larına göre bir hayat tarzının âhirette karşılığı cehennem yaşantısıdır. İnsan dünya hayatında iken Dûnillah algı ve zann'larından kurtulursa, dünya ve âhret azabından da kurtulmuş olur. İşte bu kitapçık "Dûnillah Algı"yı ve "Kurtuluş Yolu"nu Kur'an'dan öğrenmeye ve paylaşmaya gayret etmektedir Biiznillah.

kitap talebi için

www.birdusunyansimasi.com

birdusunyansimasi@gmail.com

*Bu kitapçıkta; Rabbimizin
bize ikram olarak buyurduğu
“İyyâKE na’budu ve İyyâKE nesta’iyn”
sığınışıyla, Hakk’a hicret için Hakk
Yol’a çıkışın Başlangıç Çizgisi olarak,
Kur’ân’ın öğrettiği “Âmenû Billahi ve
Amilus Salihâti” prensibi çerçevesinde,
“Müstakilen VAR ve Muhtar olmaksızın
hürüm” idrakıyla bir hayat tarzı
ele alınmıştır.*

kitap talebi için

www.birdusunyansimasi.com
birdusunyansimasi@gmail.com

*Bu kitapçıkta, her burç özelinde
o burç insanı için oluşan küfrün kıvamı
ve bu halden kurtuluşa yardımcı
olacak aralık kapılar tanımlanmaya
çalışılmıştır.*

kitap talebi için
www.birdusunyansimasi.com
birdusunyansimasi@gmail.com

Dünya hayatına duniHî algı ile başlayan insan, zann'ları sonucu "Müstakilen Varım ve Muhtarım" iddiasıyla fıtrat üzere manalarına "ilahlık" formatı atarak da esfele safiliyn vasfı gösterir.

Sadrını "Müstakilen Varım ve Muhtarım" iddiasının hakimiyetinden, geri dönüşsüz şekilde, temizlemiş olan ve Billahi hal üzere bulunan veli zatın kalbındaki fıtrat üzere manalar fonksiyon kazanır, dolayısıyla veli zatın sunduğu bilgiler de fıtrat üzere manalar olur.

kitap talebi için

www.birdusunyansimasi.com

birdusunyansimasi@gmail.com

“Mutluluk” yönetilmesi gereken bir durumdur, mutluluk ancak yönetilerek kazanılabilir ve sürdürülebilir hale getirilebilir. İnsanı mutlu edecek yolun başında ise o insanın karar verebilme yeteneği bulunmaktadır.

Bu yetenek insanın elinden alındığında mutluluk yolu tıkanır. Mutluluk için yönetilmesi gereken üçlü “akıl, karar, fikir” iken, mutluluğu yok eden üçlü ise, “zan, şüphe ve önyargı”dır.

“Akıl, karar ve fikir” üçlüsünü yönetebilen kişi, mevcut olanı, olduğu gibi sevebilmeyi öğrenir ki, bu mutluluk için vazgeçilmezdir. ‘Var’ı olduğu gibi sevebilmek, ancak akıl yoluyla elde edilebilecek bir yetenektir. Bu yetenek kişisel mutluluk için gerekli olduğu gibi, evrensel sevgi ve barışın tesisi için de gereklidir. “Zan, şüphe ve önyargı kısır döngüsü” ise kişide fanatik bakış açısını huy haline getirir. Sonuçta ‘bölücülük’ ve ‘şiddet’ gelişir, böylece mutsuz bir yaşantı kaçınılmaz olur.